

essay

HET MAGAZINE VAN DE FACULTEIT DER SOCIALE WETENSCHAPPEN

DE BREDE BLIK

vrije Universiteit *amsterdam*

editie 3, februari 2009 | jaargang 16

REDACTIE

Hoofredactie

Jeroen Kellermann

Is masterstudent BCO met passies voor natuur en fotografie, taal en literatuur, fietsen en klassieke muziek. Vindt daarnaast ook nog tijd om hoofdredacteur van Essay te zijn.

Marieke Kolkman

Maakt nieuwsbrieven, schrijft interviews en doet nu ook tijdelijk de hoofredactie van Essay. Als redacteur bij de faculteit duikt ze graag in de sociale wetenschappen om het onderzoeksvuur naar boven te halen.

Eindredactie

Carlien Spierings

Is tweedejaars studente Communicatiewetenschap. Ze treedt regelmatig op als singer-songwriter.

Lieke Witlox

Was na vier jaar Journalistiek in Tilburg wel afgestudeerd, maar nog niet uitgestudeerd. Een goed moment om de uitdaging te gaan en aan de VU de premaster Bestuurskunde te gaan volgen.

Nienke van 't Schip

Schrijft voor haar plezier blogs, zoals haar waarbenjij.nu tijdens de buitenlandstage in Curaçao. Ze houdt zich voor Essay bezig met de taalkundige, stilistische en inhoudelijke controle van de stukken.

Redactie

Annerike Hekman

Combineert Antropologie, Politicologie en Journalistiek in een vrije bachelor. Ze houdt zich bezig met de spanning tussen recht en cultuur, en stoort zich aan de onverschilligheid van de mens ten opzichte van de natuur en zijn mondiale medemens.

Anoeshik Sananian

Komt uit Twente, is 18 jaar en studeert B&O. De grote stad en de studie bevallen haar goed. Ze heeft nog niet eerder in een EOS-commissie gezeten. De Essay beschouwt ze als een goed begin. Naast de studie houdt ze zich graag bezig met creatieve en culturele dingen.

Esther Jonker

Is 20 jaar en studeert alweer voor het tweede jaar Communicatiewetenschap. Ze houdt van lezen en reizen, en vindt dat de dag eigenlijk pas om elf uur zou moeten beginnen.

Kim Pot

Is 19 jaar, eerstejaars studente B&O en woont in Almere. Schrijven is haar grote passie en door Essay leert ze daarvan weer een andere kant kennen. Later hoopt ze choquerende stukken te schrijven voor een bekend blad.

Lynn Epping

Is 21 jaar, studeert B&O en zit nu in haar derde jaar. Ze doet nu de minor Journalistiek. Naast haar studie speelt ze dwarsfluit en doet ze af en toe wat voor de SP.

Sabine Boone

Is 18 jaar en eerstejaars studente Communicatiewetenschap. Ze heeft in de loop der jaren steeds meer belangstelling gekregen voor schrijven en wil daarmee bij Essay ervaring op te doen. Andere hobby's: piano spelen, lezen en fitnessen.

Veerle Vrindts

Is masterstudente Social and Cultural Anthropology en Psychologie en 22 jaar. In haar vrije tijd houdt ze van veganistisch koken, jeugdboeken schrijven en vrijwilligerswerk voor een betere planeet.

Willemijn Bannenberg

Is eerstejaars studente B&O, 20 jaar en woont op kamers in Amsterdam. Hobby's zijn dansen, films kijken, lezen, reizen en leuke dingen doen met vrienden.

Vormgeving

Hilko Blok

Is student Communicatiewetenschap en Sociale Psychologie, doet aan grafische vormgeving (alles op het gebied van websites, Essay, etc.) en houdt van schrijven, gitaar pingelen en simpele mobieltjesfoto's.

Bladmanager EOS

Igor Lelieveld

Columnisten

Anton Hemerijck

Jeroen Kellermann

Priscilla Haring

Gastredacteuren

Christine Moser

Naná de Graaff

REDACTIONEEL

Soms komt alles opeens samen. De inspiratie voor deze editie van Essay was de profileringsmaand voor de tweedejaars. We wilden schrijven over wat voor extra's je allemaal in en naast je studie kunt doen om je horizon te verbreden. De minor Journalistiek, stagelopen op Curaçao of studeren in Berlijn bijvoorbeeld. Wist je eigenlijk wel dat je op de VU je eigen bachelorprogramma kunt samenstellen? Of dat je woonruimte kunt krijgen in ruil voor vrijwilligerswerk?

Terwijl wij druk met de inhoud bezig waren, bleek opeens de FSW Studentenraad een nieuwe webrubriek te lanceren in februari: Naast je studie. Dat kan toch bijna geen toeval zijn. Daarop staat nog veel meer informatie die je blik flink kan verbreden. Want dat is toch wel het motto van deze Essay: tijdens je studietijd heb je ontzettend veel mogelijkheden om uit te vinden wat bij je past en met een bredere blik de rest van je leven binnen te stappen.

Als oud-student kan ik zeggen dat zelfs iets kleins als een keuzevak al een uitwerking kan hebben op je verdere leven. Ik vond hersenen wel interessant en ontdekte dat er bij psychologie (aan een concurrerende universiteit) een vak cognitieve neurowetenschap werd gegeven. Veel punten telde het vak niet, maar nog steeds weet ik wat een dendriet is (vertakking aan het uiteinde van een zenuwcel die elektrische impulsen geleidt), waar de frontaalkwab zoal handig voor is (plannen) en hoe een fMRI-scanner werkt (dat mag je zelf opzoeken).

Wat ik daar nu nog aan heb? Ik begrijp krantenartikelen, lezingen en tot op zekere hoogte wetenschappelijke artikelen over het onderwerp beter. En hersenen zijn hot, dus dat is handig. Bovendien schrijf ik er zelf over, als wetenschapsjournalist. Hoewel dat nog in de kinderschoenen staat.

Dus neem eens een kijkje bij een andere faculteit of universiteit, doe een stage, vertrek naar het buitenland. En lees eerst in deze Essay de verhalen van andere mensen die hun blik verbreedden.

Marieke Kolkman

Hoofdredacteur Essay (a.i.)

Wil je reageren op een artikel of heb je andere vragen over Essay? Stuur ons een e-mail: essay@fsw.vu.nl.

Essay is het magazine van de Faculteit der Sociale Wetenschappen van de Vrije Universiteit Amsterdam. Het blad is bedoeld voor iedereen die direct of indirect betrokken is bij de FSW. Essay verschijnt vier tot vijf keer per jaar met een oplage van 1000 exemplaren en wordt actief verspreid onder studenten en medewerkers van de faculteit.

Essay wordt samengesteld door een onafhankelijke redactie van studenten, die schrijven over thema's uit de faculteit, het studentenleven en de maatschappij. Zij vormen samen een commissie van de faculteitsvereniging EOS. Door middel van interviews, reportages en andere journalistieke bijdragen geven zij – als sociaalwetenschappers in spe – hun visie op de wereld en schenken ze aandacht aan ontwikkelingen in de verschillende vakgebieden van de faculteit.

Inhoud

Thema

Journalistiek: leren brutaal te zijn	4
Bon bini Curaçao!	6
Project VoorUit	9
Humanity in action	10
Zuivere koffie op de VU	18
Beetje van de VU, beetje van jezelf	20
Slapen in Horsaal 1	23
Tips en tricks voor je buitenlandse studie	25

Columns

Decaan	7
Zwervers	19
Halverwege	22

Rubrieken

Teacher Teacher	12
Blue Box	13

Meningen

Cultuur & wetenschap	16
De harde feiten	20
PhD Platform	21
EOS	26
FSW Studentenraad	29
Berichten uit het Metropolitan	30
Sociale agenda	31

En verder

Fusion unplugged	22
Interview met Dick de Gilder	24

JOURNALISTIEK: LEREN BRUTAAL TE ZIJN

“Ik vond het praktijkgerichte het meest leerzame aan de minor”

Carline van Setten (20) studeert Communicatiewetenschappen. Voor de invulling van haar vrije ruimte heeft ze de minor Journalistiek gekozen. Carline: “Ik heb geleerd om met vragen stellen brutaler te zijn.”

Waarom heb je voor de minor journalistiek gekozen als invulling van de vrije ruimte?

“Ik heb voor Journalistiek gekozen om even te kunnen snuffelen aan de wereld van de journalist. Ik wilde weten of die wereld mij aantrekt. Ik wilde graag een master Journalistiek doen. De minor gaf me de mogelijkheid om te oordelen of Journalistiek de juiste master voor mij zou kunnen zijn.”

Welke vakken krijg je...

“De minor Journalistiek bestaat voor mij uit de vakken gespreksanalyse, tekstanalyse, formuleren, inleiding in de taalwetenschap en het vak journalistieke vaardigheden.”

...en wat moet je daarvoor doen?

“Vooral het vak Journalistieke vaardigheden vergt veel tijd, mede omdat je daarvoor elke vrijdag een uitstapje van een dag moet maken naar Zwolle. Journalistieke vaardigheden krijg je namelijk op de hogeschool Windesheim. Voor dit vak moet je elke twee weken een ‘product’ afleveren, dat wil zeggen een krant, tijdschrift, radio-uitzending en tv-uitzending. Deze producten moesten allemaal journalistiek inhoudelijk zijn. De overige vakken vergden minder tijd, op wat verplichte werkgroepen na. Tekstanalyse en Formuleren zijn vakken die heel handig zijn om een tekst tot een goed lopend verhaal te krijgen. Hiervoor moet je ook verschillende opdrachten maken, waarin je teksten analyseert en, zo nodig, af en toe verbetert. Als je vastzit met de opbouw van een artikel kunnen de vaardigheden van deze vakken erg goed van pas komen.”

Welke vakken vind je leuk om te volgen?

“Ik vond Journalistieke vaardigheden het leukste vak. Het is het vak waar je het meest praktijkgericht werkt. Je werkt met een groepje van zes studenten elke week aan een product. Naast de gezelligheid leer je gelijk echte bronnen zoeken en erop uit te gaan. Gewoon doen is het motto. Dus: bellen met mensen die iets kunnen toevoegen aan jouw artikel, jouw radio-item of tv-reportage.”

Welk vak vond je minder leuk om te volgen?

“Het minst leuke vak vond ik Conversatieanalyse. Hierin analyseer je een gesprek wat je zelf hebt opgenomen. Wie zegt wat, wanneer en waarom? Het is grappig om de stiltes, toonhoogtes en volume in een gesprek te bestuderen, maar heel nuttig vond ik het niet.”

Wat vind je het meest leerzame van de minor?

“Je leert bij een universitaire studie, althans bij Communicatiewetenschappen, vooral dingen in een theoretisch perspectief te bekijken. Bij de minor Journalistiek wordt je wat meer gestimuleerd dingen vanuit een praktijkgericht perspectief te bekijken. Je wordt als het ware uit je vertrouwde ‘computerhoekje’ geduwd om buiten op zoek te gaan naar nieuws.”

Wat is de toegevoegde waarde van deze minor voor je eigen studie?

“De praktijkgerichtheid van de minor en leren hoe je een verhaal op kan bouwen vond ik het meest leerzaam. Zo leer je bij Formuleren en Tekstanalyse ook dat een tekst door het veranderen en toevoegen van bepaalde verwijzingen binnen de tekst ineens heel begrijpelijk kan worden, terwijl de tekst dat eerst nog helemaal niet was.”

Had je achteraf gezien nog steeds voor deze minor gekozen?

“Ja, achteraf gezien had ik nog steeds voor deze minor gekozen. De minor heeft me, denk ik, een juist beeld gegeven van wat de journalistiek is en dat is precies wat ik wilde weten. Ook heb ik geleerd om met vragen stellen aan mensen wat brutaler te zijn en verhalen vanuit een leuke creatieve hoek op papier te zetten.”

Ga je de master Journalistiek doen?

“Nee. Het vak is niet wat ik ervan verwachtte. Als journalist zit je redelijk vast aan bepaalde richtlijnen door toedoen van een doelgroep en een bepaald doel. Je moet vooraf al bepalen wat je wilt bereiken met je productie. Dagbladjournalistiek is sowieso niets voor mij. Je hebt strakke richtlijnen (bijvoorbeeld in het aantal woorden) en bent vooral bezig om een goed artikel neer te zetten. Er is vrij weinig communicatieve interactie met de mensen om je heen, je bent voornamelijk voor jezelf bezig. Tijdschriftjournalistiek ligt dan meer in mijn straatje, hier kun je iets meer je eigen ei in kwijt. Toch ga ik het liefst een master doen die meer gericht is op communicatie met mensen zelf. Waarom doen mensen wat ze doen? Hoe krijg je mensen zover om te doen wat ze moeten doen? De master hiervoor moet ik alleen nog even zoeken...”

De minor Journalistiek wordt gegeven aan de Faculteit der Letteren van de VU. Afhankelijk van welke studie je doet en welke literatuur je hebt gelezen voor je vakken, wordt de minor ingevuld. Om je aan te melden voor de minor Journalistiek schrijf je een motivatiebrief naar de examencommissie Journalistiek van de Faculteit der Letteren. Zij beoordelen of je de minor mag volgen en welke vakken je moet volgen om van jouw studie door te kunnen stromen naar de master Journalistiek. Voor studenten van FSW betekent dit vaak dat je vakken over taal en taalbeheersing moet volgen. Bij deze vakken leer je hoe je je verhaal zo duidelijk mogelijk opschrijft en hoe je artikelen op een logische manier in elkaar zet. Naast het talige gedeelte van de minor volg je het vak journalistieke vaardigheden in Zwolle. Je maakt daar gebruik van opnameapparatuur en de techniek om je journalistieke producten in elkaar te zetten. Journalistieke vaardigheden gaat in op de inhoudelijk journalistieke kant. Dat wil zeggen dat je producties maakt en je keuzes in de

producties journalistiek moet kunnen verantwoorden. Je maakt een tv-nieuwsuitzending, een radionieuwsprogramma, een krant met daarbij een website en een journalistiek tijdschrift. Ondanks dat alle media aanbod komen gaat het grootste deel van de minor uit van de schrijvende journalistiek.

Tijdens de minor werk je samen met premasterstudenten Journalistiek. Dit zijn niet alleen studenten afkomstig van het HBO, maar ook universitaire studenten die naast hun afgeronde bachelor of master Journalistiek willen gaan studeren. Daarnaast zit je bij meerdere vakken bij mensen die Nederlands studeren. Met de minor Journalistiek krijg je directe toegang tot de master.

Voor meer informatie over de minor Journalistiek en de daarop volgende master, kun je kijken op www.let.vu.nl Op de website van FSW staat ook een verwijzing naar de site.

BON BINI CURAÇAO!

Het dagboek van een internationale

Een stage in het buitenland is een goede kans om je kennis toe te passen in de praktijk.. Lees mee in het dagboek van mijn stage bij Mosaic Marketing & Communication op Curaçao.

Mei 2008 – een idee, een wil, een begin

Het is zover, ik krijg een heel jaar de kans om zelf te kiezen wat ik wil gaan doen. De keuze is snel gemaakt: ik wil stage lopen, en wel op Curaçao: wuivende palmbomen, een fijn klimaat en de vestiging van veel Nederlandse bedrijven zorgen ervoor dat dit eiland mijn voorkeur heeft. Ik moet nog wel een hoop regelen en begin met het versturen van online sollicitatiebrieven. Voor het regelen van huisvesting schakel ik een bemiddelingsbureau in. Deze bureaus hebben een handige checklist, hierop kun je belangrijke dingen vinden die geregeld moeten zijn, zoals een werkvisum.

Juli 2008 – Mosaic Marketing Communication

Op de inmiddels circa 60 sollicitatie-mails die ik heb verstuurd, heb ik misschien vijf reacties gekregen. Hiervan beel één bedrijf geïnteresseerd, de rest was al voorzien door een van de grote stagebemiddelingsbureaus op Curaçao. Gelukkig biedt het wel precies wat ik zoek: marketing en communicatie staan centraal bij Mosaic Marketing & Communication. Het is een eenmanszaakje, de eigenaresse heeft nog geen ervaring met stagiaires. Er volgt er een aantal gesprekken per telefoon en e-mail om de inhoud en de eisen van mijn stage te bespreken. Het is belangrijk dat er goed duidelijk wordt gemaakt dat de stage geen meeloopstage is, maar dat ik wetenschappelijk onderzoek zal gaan verrichten.

Oktober 2008 – Dag koud Nederland, Bon dia klaarblauw Curaçao!

De wekker gaat om half vier op vrijdagochtend. Het is zover: vandaag naar Curaçao! Bepakt en bezakt vertrek ik met familie naar Schiphol. Na het inchecken en het afscheid begint het echte avontuur. De vlucht gaat snel en na een kruisverhoor bij de douane van Curaçao – mijn stageplan klonk de douanebeambte net zo bezwaarlijk in de oren als het invoeren van een koffer vol met bolletjes – stap ik het vliegveld uit, een tropische hitte in. Ik ben direct dankbaar voor het feit dat ik een stagebureau heb ingeschakeld, er staat een busje op mij te wachten met een chauffeur die mij direct naar mijn verblijf zal

brengen. Direct heeft op Curaçao een heel andere betekenis. Sommige adresjes blijken minder bekend bij onze chauffeur, dus een toeristische route door Willemstad in drievoud in een tijdsbestek van 2,5 uur is op mijn eerste dag in Willemstad een feit.

November 2008 – Van Mambo Beach naar Mosaic

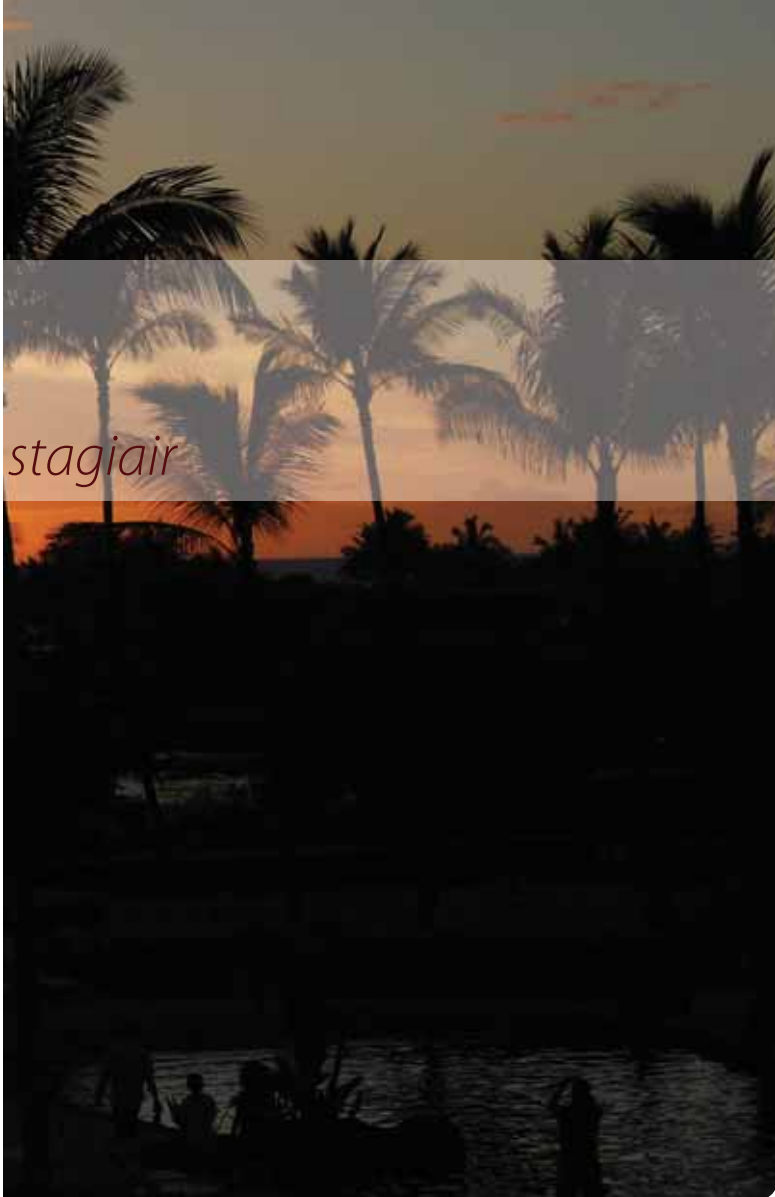
Na een allereerste authentiek 'Curaçaos stagiaire weekend' met tropische feestjes en een rondleiding op Mambo Beach is het zover, mijn eerste stagedag is aangebroken! Ik word door het bemiddelingsbureau gebracht waar ik zijn moet. Hier volgt een korte kennismaking met mijn stagebegeleidster, om vervolgens te beginnen aan mijn eerste werkzaamheden. Ik krijg de opdracht om korte teksten te schrijven voor het kortingsboekje van een bekende autoverhuurmaatschappij. Daarnaast krijg ik het weekprogramma te horen, daarbij horen ook een aantal klantbezoeken. Het ziet ernaar uit dat ik mij niet zal gaan vervelen tijdens mijn stage!

December 2008 – Kerst op een sneeuw wit strand

Stagebegeleidster Ivette, zelf ook een Nederlandse, gaat voor twee weken op vakantie in ons thuisland. In de tussentijd zal ik een aantal van de werkzaamheden binnen het bedrijf voor haar waarnemen. Helemaal ingeburgerd in zowel mijn huidige verblijfplaats als mijn stage, zie ik dit als een mooie uitdaging om mijn kwaliteiten te bewijzen. Buiten de stage-uren om is er tijd voor het echte vakantiegevoel. Duiken, met dolfijnen zwemmen en de mooiste rondleidingen op het eiland hebben de afgelopen maanden tot een prachtige ervaring gemaakt! Ik heb nu ook wat meer tijd om mijn onderzoek uit te werken. Het is bijna kerst en dit gaat niet ongemerkt voorbij op Curaçao. Echte sneeuw hoef je dan misschien niet te verwachten op dit Caribische eiland, de sneeuw witte stranden zijn bezaaid met onvervalste kerstversieringen en de lokale radiozenders doen niet onder voor onze eigen Nederlandse stations, gezien de frequentie waarmee Wham's 'Last Christmas' uit de speakers galmt.

Februari 2009 – Van een mooi afscheid naar een warm welkom

Het is tijd om naar huis te gaan. De koffers zijn gepakt, het wachten is op de taxi die mij samen met een collega stagiaire naar het vliegveld van Curaçao zal brengen. We worden vergezeld door een kersvers Curaçaos afscheids-

DECAAN

Mérite le détour

Aan de vooravond van de profileringsweek, wil ik kort stilstaan bij de 'studeren-in-het-buitenland-variant'. Mijn eigen academische loopbaan is een erratische aaneenschakeling van 'détours' geweest, die mij geen intellectuele windeieren hebben gelegd.

Toen ik, na zeven-en-half-jaar studie, afstudeerde in de economische wetenschappen, was het mijn hoogleraar sociologie Anton Zijderveld die mij aanspoorde om in het buitenland door te leren. Ik kwam in Oxford terecht voor een Dphil in de politieke wetenschappen. Na het afronden van mijn proefschrift heb ik verschillende uitstapjes gemaakt naar andere universiteiten.

Op die universiteiten viel me onder andere op dat er in het private Angelsaksische onderwijs geen regels bestaan over wat docenten aan studenten mogen vragen in termen van maxima aan pagina's voorbereiding. Het gaat niet om de kwantiteit aan door te werken stof, maar om hoe je de stof wekelijks verwerkt in twee essays. Blijven schrijven zorgt voor een adequate verwerking van de literatuur en goede argumentatie, die in je verdere loopbaan goed van pas komt.

Een ander punt is dat studenten in Angelsaksische landen zich meer bewust zijn van de kwaliteit van hun onderwijs en hier ook over waken. Dat komt door de grote offers die hun geldschietters (ouders of andere sponsors) moeten brengen. Dit consumptisme ontbreekt op het Europese vasteland.

We zullen onze universiteiten nog lang niet kunnen meten aan bijvoorbeeld Harvard. Daarom is het goed als we ons inzetten om goede Nederlandse studenten op buitenlandse, excellerende universiteiten te krijgen, zoals Cambridge en Oxford. Tegelijkertijd moeten we er, doormiddel van een aantrekkelijke intellectuele omgeving bij Nederlandse universiteiten, voor zorgen dat dat Nederlandse talent wil terugkomen met hun ervaring.

De kwaliteit van het Nederlandse onderwijs staat onder druk. Het hoger onderwijs heeft door de crisis de financiële druk om verder te privatiseren. Wanneer iedereen met een bachelor of master goede kansen op de arbeidsmarkt heeft door de aankomende vergrijzing, kunnen we gemakkelijk een bijdrage vragen voor de kwaliteit van tertiair onderwijs. Voorwaarde is dat onze gewenste private excellentie niet gepaard gaat met grote publieke onwetendheid. De solide publieke systemen van primair en secundair onderwijs moeten blijven.

Anton Hemerijck

comité voor de nodige uitzwaairituelen. Het afscheid van de nieuwe vriendschappen, mijn verrijkende stageplek en het prachtige eiland vallen zwaar, maar de intercom roept dat het tijd is voor de passagiers van vlucht HV608 om aan boord te gaan. Eenmaal geland op Schiphol wacht een groep dierbaren op mijn aankomst, hun warme welkom sluit mijn stageavontuur.

De afgelopen maanden hebben ervoor gezorgd dat ik geen moment spijt heb gehad van mijn stage in het buitenland. De keuze om naar Curaçao te gaan was voor mij snel gemaakt, maar een internationale stage kan op tal van locaties. Als je geïnteresseerd bent in een stage in het buitenland kun je terecht bij het International Office van de VU, of een van de vele stagebureaus die Nederland rijk is.

Schroom niet om je grenzen te verleggen binnen je studie, met alle mogelijkheden die er zijn kan een ambitieus idee uitmonden in een onvergetelijke buitenlandse ervaring!

FACULTEITSVERENIGING EOS WENST IEDEREEN EEN GEWELDIG 2010

De Boelelaan 1081c
kamer P-569
1081 HV • Amsterdam
020 598 67 25
info@eos-vu.nl
www.eos-vu.nl

telefoon
e-mail
internet

PROJECT VOORUIT

VU-studenten bevorderen integratie

Ben je gek op kinderen en wil je gratis wonen in Amsterdam, dan is Project VoorUit misschien iets voor jou. Project VoorUit is een integratie-initiatief van de VU Amsterdam en W&S Transition- en Interim-management uit Amstelveen. Studenten van de VU krijgen gratis woonruimte aangeboden in Slotervaart, Osdorp of Geuzenveld in ruil voor het organiseren van en deelnemen aan maatschappelijke activiteiten in de wijken.

Op dit moment wonen er dertig studenten in sloop- en renovatiepanden in Slotervaart, Osdorp en Geuzenveld. Eén van hen is de achttienjarige Thirza Lagewaard, eerstejaars studente politicologie. Toen zij vorig schooljaar tijdens de opendag van de VU werd aangesproken door een medewerker van Project VoorUit, wist ze direct dat dit iets voor haar zou zijn. “Het

leek me zo ontzettend leuk om deel uit te maken van een multiculturele wijk, daar te wonen en ook iets voor de wijk te kunnen betekenen.”

Thirza zit nu vier maanden bij Project VoorUit en heeft het nog steeds naar haar zin. Ze vindt het niet alleen interessant, maar ook nuttig werk. Daarnaast vindt ze het voor haar studie belangrijk om met mensen uit verschillende culturen in contact te komen.

Een belangrijke doelstelling van Project VoorUit is het bevorderen van de integratie van de diverse nationaliteiten in de woonwijken. Thirza vertelt hierover:

“Er komen mensen van verschillende bevolkingsgroepen naar de activiteiten. Twee vrouwen kwamen er laatst bij de Nederlandse les achter dat veel van hun culturele gewoonten en gebruiken overeenkwamen, terwijl ze tot verschillende volken behoren. Ik merk zeker dat de activiteiten integratiebevorderend werken. Een aantal kinderen in de wijk krijgt niet veel aandacht thuis en verblijft de hele dag op straat. Als zo'n kind bij een activiteit positieve aandacht krijgt, dan zie je het kind stralen. Dat is ontzettend mooi. Je hoopt een kind iets mee te geven”.

Gratis wonen

Op de vraag of het wonen in de gratis woonruimte haar bevalt, reageert Thirza enthousiast.

Samen met een huisgenoot woont ze in een mooie flat in Osdorp. Thirza vindt Osdorp een leuke buurt om te wonen. In ruil voor de gratis woonruimte moeten de studenten per week tien uur aan maatschappelijke activiteiten verrichten. Deze activiteiten zijn bijvoorbeeld het geven van huiswerkbegeleiding op een basisschool en middelbare school, taal- en computerles, tuinieren, knutselen en sport en spel. Bij alle activiteiten staat educatie centraal. Daarnaast is er ook een buurtcafé waar kinderen zelf hapjes en drankjes kunnen maken voor mensen uit de buurt. Volgens Thirza zorgt dit ervoor dat mensen van verschillende bevolkingsgroepen elkaar ontmoeten.

Een belangrijke vraag is of Thirza naast Project VoorUit

“Het leek me zo ontzettend leuk om deel uit te maken van een multiculturele wijk, daar te wonen en ook iets voor de wijk te kunnen betekenen.”

wel genoeg tijd overhoudt voor haar studie. “Ja, meer dan genoeg”, luidt haar antwoord. De activiteiten zijn dicht bij huis en ze ziet het project gewoon als haar bijbaan. Het blijkt wel dat Project VoorUit niet de hele week in beslag neemt, want naast het project en haar studie is Thirza ook nog lid van een studentenvereniging.

Of Thirza de rest van haar studie blijft deelnemen aan Project VoorUit, weet ze nog niet. Ze wil ook graag een periode in het buitenland gaan studeren en dat is lastig te combineren met het project.

Tot slot vertelt Thirza waarom ook andere studenten aan Project VoorUit zouden moeten deelnemen. Ze verwoordt dit in één zin: “Door deel te nemen aan Project VoorUit draag je positief bij aan de maatschappij en verbreed je je studie en blikveld.”

HUMANITY IN ACTION

*Mensenrechtencocktail
VOOR
internationale wereldverbeteraars*

In het voorjaar van 2009 zwaaide een de medewerker van Careerservices van mijn toenmalige universiteit naar me met een blauw-gele informatiepostkaart. Het Humanity in Action Summer Program zoekt deelnemers en ik had nog 24 uur om de inschrijvingsdeadline te halen. Een speling van het lot mag je niet zomaar negeren.

Humanity In Action (HIA) is een zomerprogramma voor Europese en Amerikaanse studenten, ontworpen om een internationale dialoog te creëren over de uitdagingen van diversiteit voor democratische samenlevingen. 'HIA-fellows', zo noemden we onszelf van 5 juni tot 8 juli 2009; honderd studenten met een passie voor mensenrechten en minderheden, de helft uit Europa, de andere helft uit de VS. Het zomerprogramma loopt tegelijkertijd in vijf Europese landen, maar opent elk jaar met de hele groep in de hoofdstad van één van de deelnemende landen. Dit jaar was dat Parijs. Op 5 juni kwam ik samen met de negen andere Nederlandse deelnemers aan op Gare du Nord. Onze

slaperigheid na de vroege Thalys-tocht tussen Amsterdam en Parijs hield ons niet tegen om van de culturele ervaring te genieten. Alleen al in de omgeving rond het station keken we onze ogen uit: Indische winkels met sari's in de etalages, exotisch fruit naast Franse baguettes en een ontmoeting met de negentig andere deelnemers uit Frankrijk, Duitsland, Denemarken en Polen. Drie dagen hadden we om met hen te socializen, daarna zouden onze wegen voor vier weken splitsen. Het grootste deel van ons weekend brachten we door in het Musée National de l'Histoire de l'Immigration, waar we meteen kennismaakten met de – soms vreemde – combinatie van onderwerpen tijdens het programma. Zo gaf een professor met charmant Frans accent ons een inleiding in Europese migratie, discussieerden twee museumdirecteuren over de rol van musea in de verbeelding van de geschiedenis en toonde een speelse workshop met een kaartspel in gebarentaal en aangepaste spelregels ons, dat zelfs binnen een 'Westerse' groep studenten culturele misverstanden de kop kunnen opsteken. De laatste dag in Parijs sloten we af met een bezoek aan

de Holocaust Memorial, een indrukwekkende muur met de namen van Holocaust-slachtoffers in het voormalig Joodse district van de stad.

Amsterdam, maar dan anders

Het tweede deel van het programma bracht ons, een uitgedunde groep van tien Amerikaanse, tien Nederlandse en twee Bosnische deelnemers, naar het hartje van Amsterdam. Deelnemen als 'Nederlander' of 'Amerikaan' betekent niet dat je die nationaliteit moet hebben; als je in Nederland, de VS of Bosnië studeert, ben je welkom om je aan te melden als 'inwoner' van dat land, ongeacht je nationaliteit. Deze regeling maakte de groep meteen nog een tikkeltje internationaler, met Amerikaanse fellows van Dominicaanse, Koreaanse, Cubaanse en Russische afkomst, een begeleider uit de UK en Nederlandse deelnemers met roots in Iran, Sri Lanka, Turkije, Afghanistan en, in mijn geval, België.

De beschrijving van het zomerprogramma op de Humanity in Action website als 'intensive and demanding' was niet overdreven. Van bij de aankomst in Amsterdam Centraal tot onze terugkeer naar Parijs voor het afsluitende weekend, waren we elke dag letterlijk van bij het wakker worden tot de nachtelijke uren bezig met HIA. Dit betekende niet dat we achter de studieboeken of achter de computer moesten kruipen. Integendeel. Anna en Christel, de twee programma coördinatoren, namen ons op sleeptouw door het Amsterdam van vandaag en vroeger. In de eerste week dronken we koffie met Frieda Menco, een Nederlandse Auschwitz-overlevende, discussieerden we met onze Amerikaanse groepsgenoten over Buruma's boek *Murder in Amsterdam* en raakten we ontroerd door de integriteit van het koppel Cohen, dat elkaars verhaal over de Tweede Wereldoorlog aanvulde met anekdotes over burgerverzet, het redden van Joodse kinderen van de deportaties in Amsterdam, hun onderduiking, de beproevingen, en vriendschap en liefde ondanks de wreedheid van de oorlog.

Wilders, doofblinden en het Red Light District

In de loop van de tweede week verschoof het centrale thema van de Holocaust in Nederland naar hedendaagse mensenrechtenschendingen en het beschermen van minderheden. Het programma kon niet gevarieerder zijn! De ene dag kregen we een rondleiding in het Tropenmuseum, de andere dag bezochten we het aanmeldcentrum voor asielzoekers in Schiphol, hoorden we persoonlijke verhalen van Afrikaanse vluchtelingen en sloten we de dag af met een workshop over homorechten door de holebi-organisatie COC.

En dat is nog maar een kleine selectie uit een programma vol lezingen door academici, politici, journalisten en activisten, workshops en bezoeken aan overheidsdiensten, non-profit en gemeenschapsorganisaties, musea en herdenkingsmonumenten. Als we even te lang overspoeld werden door theorie, zorgde de praktijk voor afwisseling. En een internationaal avondje uit in een cafeetje langs de Amsterdamse grachten, met Amerikaanse humor en

Bosnische drinkspelletjes bracht natuurlijk ook wat ontspanning tussendoor. Tijdens de laatste week van het Nederlandse programma mochten we zelf op onderzoek. Per tweetal kozen we een thema uit het programma en verzamelden we materiaal voor een paper en een eindpresentatie. Eén groep trok naar Volendam, het dorp met het hoogste percentage Wilders-stemmers, om voorbijgangers te interviewen over politiek in Nederland. Een ander koppel deed onderzoek in het Red Light District om meer te weten te komen over minderjarigen in de prostitutie. Mijn Amerikaanse onderzoekspartner en ik raakten na een lezing van de doofblinde International Business Bachelor Gijs Verbruggen, geïnteresseerd in de mogelijkheden voor dove en blinde studenten op Amsterdamse universiteiten. In ons kort vergelijkend onderzoek op basis van interviews met studenten en decanen, kwam de VU net iets positiever naar voren dan de UvA, al kon geen van beiden concurreren met de faciliteiten van de meeste Amerikaanse universiteiten.

Niet zomaar een zomercursus ...

Na de vijf rijk gevulde weken, waarin ik amper een moment voor mezelf had, voelden de dagen na het eindevenement in Parijs ontzettend leeg. De HIA-groep werd na de eerste intensieve weken al erg hecht. Afscheid nemen verliep bijgevolg dus niet zonder tranen of druk e-mail en Facebook uitwisselen. Toch is Humanity in Action niet afgelopen na het zomerprogramma. Eigenlijk begint het pas na het programma, vanaf het moment dat je 'senior fellow' mag noemen, vertelden enkele fellows van de vorige jaren. Het Senior Fellow Network organiseert bijvoorbeeld eigen projecten, workshops, discussie-avonden bij een etentje en internationale trainingsweekends. Bovendien verwacht HIA van alle deelnemers dat ze zelf een eigen project op poten zetten in het jaar na het zomerprogramma. Dat kan gaan van een filmavond over de Holocaust tot een eigen theaterproject in het buitenland. Als klap op de vuurpijl kunnen senior fellows via HIA voor een stageplaats bij internationale mensenrechtenorganisaties solliciteren en stuurt HIA elk jaar enkele fellows op stage in Capitol Hill in Washington en het Europees Parlement in Brussel.

TEACHER TEACHER

In plaats van een student, laten we eens een docent aan het woord. Cathy van Dyck, docent aan de afdeling Organisationswetenschap, recenseert haar werkcolleges Error management, die ze geeft in het kader van het vak Organizational Communication in de master Beleid, communicatie en organisatie.

Wat kunnen studenten verwachten van het college?

In de werkgroepreeks Error management staan kennis en begrip van organisatiestrategieën bij het omgaan met fouten en andere kwaliteitsbedreigingen centraal. Elk groepje studenten krijgt een nog niet verschenen (in press, under review, of in preparation) empirisch paper van mijzelf, al dan niet geschreven samen met collega's waaruit de samenvatting, auteursnamen en discussie zijn verwijderd. De studenten hebben de taak het empirische stuk aan te vullen met een discussiesectie. Ze worden daarbij aangeemoedigd een zeer kritische houding aan te nemen.

Hoe beoordeel je - op basis van je eigen ervaring - het college en de studenten?

Iedereen maakt fouten. Wanneer dit gegeven erkend en omarmd wordt, kunnen fouten sneller ontdekt en hersteld worden en wordt er veel meer van opgestoken. Dit geldt voor organisaties, maar natuurlijk ook tijdens de Master! De werkgroepreeks is daarom zo opgezet dat studenten 'uitgelokt' worden fouten te maken bij het onder de knie krijgen van de stof. Bijvoorbeeld met de volgende oefening: een tweetal studenten gebruikt naar keuze rolmaat, waterpas, tape, schaar en meet lichaamslengte in de OC-error management populatie. Een ander tweetal gaat gewapend met basketbal het binnenterrein van de VU-campus op en operationaliseert basketbalprestaties. Zoals verwacht gaat er veel fout: lichaamslengte wordt met schoenen aan gemeten, en basketbalprestatie vaststellen door drie vrije worpen vanaf de middenstip blijkt bij 30 van de 35 studenten een nul-score op te leveren. Een aanleiding om betrouwbaarheid, validiteit en het belang van variantie in scores nog eens te bespreken. Gedurende de werkgroepreeks worden methodologische issues en oefeningen toegepast op onderzoeksartikelen op het gebied van foutenmanage-

ment in organisaties. Studenten formuleren conclusies en doen aanbevelingen voor (beter) vervolgonderzoek.

Hoe zien je colleges eruit en wat moeten de studenten doen?

Naar aanleiding van de eigen ervaringen en de stukken uit de krant hebben we het uitvoerig over betrouwbaarheid, validiteit en het belang van variantie in scores. Waarom doet bijvoorbeeld de krantenkop 'Fouten cipiërs bij Schipholbrand' geen recht aan de oorzaken van deze ramp? Vervolgens passen we deze en andere methodologische issues en oefeningen toe op onderzoeksartikelen op het gebied van foutenmanagement in organisaties. Na analyse formuleren de studenten conclusies en doen ze aanbevelingen voor (beter) vervolgonderzoek. Intussen discussiëren we onder andere over de vraag of het belangrijk is dat leidinggevenden niet alleen zèggen dat veiligheid prioriteit heeft, maar dit ook laten zien in hun voorbeeldgedrag. En voor het verband tussen vrije worpen bij basketbal en risicobestendigheid van organisaties gaan we naar het basketbalveld.

Wat waren je uiteindelijke bevindingen?

Enigszins giechelig trokken de studenten naar het basketbalveldje. Maar toen de fouten in het meten van lichaamslengte en basketbalprestaties duidelijk werden, en ook dat je juist door zulke fouten kunt leren viel het kwartje. Na wat aanvankelijke schroom durfde de groep steeds 'dommere' (lees: intelligentere, meer kritische) vragen te stellen. En te beantwoorden. Het mooiste was natuurlijk dat de studenten in hun eindpaper het onderzoek van mijn peers en mij gefundeerd de grond in boorden, of laten we zeggen, op waarde wist te schatten.

In cijfers zou ik de studentbijdragen als volgt beoordelen:

Inhoudelijke bijdrage:	8
Interesse:	8
Interactie:	9

Ik bel het meeste met....

“Ik bel best veel met mijn moeder, maar het meeste met mijn huisgenoot. Mijn moeder belt om te vragen hoe het gaat. Mijn huisgenoot bel ik voor vragen zoals: waar eet je vanavond? Ga je nog uit vanavond? Waar ben je? Hoe laat ben je thuis?”

Welke televisieseries volg je?

“Ik was een hele tijd helemaal verslingerd aan Heroes en 24 heb ik ook veel gekeken. Op tv kijk ik soms Two and a Half Man met Charlie Sheen, dat vind ik echt geniaal. Oh, trouwens, ik volg toch wel iets op tv, elke zondagavond kijk ik naar Criminal Minds”

Een boek of een film?

“Absoluut een film! Ik houd echt niet van lezen. Dat probeer ik in mijn studie ook altijd te combineren door alle colleges bij te wonen, de sheets door te nemen en goed op te letten zodat ik niet zo afhankelijk ben van het boek.

Ik stel vaak vragen aan.....

“Aan al mijn EOS-bestuursgenoten, met name aan Malek, de voorzitter. Ik stel vragen als: Hoe moeten we dit doen? Wat denk je hier van? Hoe zal ik dit gaan doen? Alles. Ze geeft niet altijd een oplossing, maar geeft in ieder geval een richting aan.”

Waar ben je nu echt te oud voor?

“Ronddraaien op een driewieler, haha. Ik denk dat je niet gauw te oud wordt voor dingen die je leuk vindt. Er is weinig waarvoor je later echt te oud bent. Anders zit het tussen je oren.”

Welke kranten lees je?

“Ik lees altijd De Pers en De Spits. De Pers voor de artikelen en De Spits voor de sport. Bij mijn ouders lees ik de Volkskrant, het katern Wetenschap. Artikelen zijn kort en komen snel tot de kern. Daarom lees ik liever een artikel.”

Met wie zou je graag een potje schaken?

“Het lijkt me ontzettend leuk om een potje te schaken met Bill Clinton of Barack Obama. Waarom? Ik vond Bill Clinton altijd een hele goede president en Obama omdat hij altijd zo goed overkomt. Ik zou eerder een potje schaken voor het gesprek erbij dan voor het spel zelf.”

FACULTEITSVERENIGING EOS

VAN BORRELS IN DE
KROEG EN FEESTEN IN
DE BESTE CLUBS TOT
ALLE CONTACTEN VOOR
EEN TOPCARRIÈRE!

Inschrijven voor EOS kan vanaf augustus 2009 op
WWW.EOS-VU.NL

PROEFKONIJNEN EN BOLLEBOZEN

Meningen over het VU Honours Programme

In het najaar van 2009 rondden de eerste studenten hun Honours Programme-studie met succes af. Tijdens het tweede en derde jaar van hun bachelorstudie volgden zij daartoe extra vakken met een interdisciplinaire en internationale focus. Wat vonden zij ervan?

Fleur Wirtz moest elke week een presentatie geven

“Ik ben heel blij dat ik het honoursprogramma gedaan heb. Er zijn allerlei onderwerpen buiten mijn studie sociologie waarover ik veel heb geleerd. Globalization and poverty vond ik het leukste vak. Daarbij koppelde de docent de actualiteit aan economische theorie. Het was wel heel intensief. We moesten elke week een presentatie geven van de literatuur. We waren geen super streberig klasje, maar het zijn natuurlijk wel de studenten die breed geïnteresseerd zijn en iets extra's willen leren naast hun reguliere studie, die het honoursprogramma gaan doen. De docenten gaan ervan uit dat je geïnteresseerd bent en vragen stelt, dus je moet vooral een brede interesse hebben en van lezen houden.”

Fleur Wirtz deed de bachelor Sociologie en studeert nu in de Master of Research aan de London School of Economics and Political Science.

Jonna den Uyl ging vóór de avondcolleges eerst gezellig samen eten

“Ik werd destijds door docente Thérèse Onderdenwijngaard geattendeerd op het honoursprogramma en ben haar nog steeds dankbaar. De meerwaarde van het programma was voor mij dat er dieper op praktijkvoorbeelden werd ingegaan

en dat er ruimte was voor discussie. Je krijgt niet zozeer meer stof, maar je moet er dieper over nadenken. Je hebt bovendien meer persoonlijk contact met docenten en kan de onderwerpen kiezen die je interesseren. In het programma heb ik onder andere economische vakken gevolgd. Die vormden een goede aanvulling op mijn studie. Bij deze vakken kregen we hoogleraren uit Duitsland en die waren geweldig! Het tweede jaar was wel heftig omdat ik toen drie van de vier honoursvakken volgde en daarom veel avondcolleges had. Maar dat was ook wel weer gezellig omdat we steeds met alle honoursstudenten gingen eten.”

Jonna den Uyl deed de bachelor Bestuurs- en organisatiewetenschap en zit voor een half jaar in Parijs om Frans te leren. In september 2010 start ze aan een master die ze eerst nog moet kiezen.

Michel Scholte is tegen speciale talentprogramma's

“Eigenlijk ben ik principieel tegen zulk soort speciale programma's. Er wordt geïnvesteerd in verbeterd onderwijs voor een klein groepje studenten, terwijl er bezuinigingen zijn op het collectieve onderwijsbudget. Dat vind ik slecht. Toch ben ik het gaan doen, omdat je met zo'n gouden randje om je diploma weer makkelijker toegang krijgt tot de sleutelposities waarin je iets aan die scheve balans kunt doen. En het is me goed bevallen. Vanwege het internationale en interdisciplinaire karakter en omdat de docenten ervan uitgaan dat je gemotiveerd bent en je veel verantwoordelijkheid geven. Ze steken extra energie in de studenten, houden van hun vakgebied en vinden doceren superleuk. Soms was het wel zwaar, je moet toch veel extra doen, maar omdat je het met elkaar doet, valt het wel mee.”

Michel Scholte studeerde af in de bachelor Sociologie en doet nu de master Social Research aan de VU.

Paul Pennings laat studenten hun eigen onderzoek uitvoeren

“Ik kan nog niet generaliseren, want ik heb nu pas één college gegeven in het honoursprogramma, aan een groepje van vijf politicologiestudenten. Het programma moet nog verder uitontwikkeld worden. In mijn college zetten de studenten in groepsverband en individueel een onderzoekje op en voeren dat uit, om te ontdekken hoe het is om zelfstandig onderzoek te doen. Ik ben daarbij op de achtergrond aanwezig om eventuele vragen te beantwoorden. Je kunt het dus zien als een goede leerervaring en als voorbereiding op een Research Master waarin studenten ook vrij zelfstandig aan een onderzoek werken. Deze manier van werken is heel geschikt voor studenten die hun eigen plan willen trekken, waarin het doen van onderzoek, en het rapporteren daarover, centraal staat.”

Paul Pennings is universitair hoofddocent bij de afdeling Politicologie en geeft college in het VU Honours Programme.

(Fotograaf Michel Scholte: Efe Kerem Sozeri)

OPERAFLIRT

Goedkoop naar een opera!

Ben jij onder de 30 jaar en heb je nog nooit een opera gezien? Laat je dan verleiden tot een 'OperaFlirt'. Met de OperaFlirt beleef je een exclusieve en spectaculaire opera-avond, vol passie en plezier.

De Nederlandse Opera heeft onlangs iets nieuws geïntroduceerd: de "OperaFlirt". Een compleet operapakket voor jongeren, bestaande uit het bezichtigen van een spectaculaire opera, een cocktailontvangst, een rondleiding door het gebouw en de mogelijkheid om achteraf na te praten. En dat allemaal voor maar vijftien euro, in plaats van de gebruikelijke honderdvijf.

"Het was echt geweldig! Wanneer krijg je nou de kans om op de derde rij te zitten én na afloop ook nog te borrelen met de componist? Nou dan! Allemaal erheen!"

– *Encore! Magazine*

De bedoeling van dit project is om jongeren die geïnteresseerd zijn in cultuur kennis te laten maken met opera. Wat is opera precies? Volgens de Van Dale is het 'een toneelstuk met muziek, die het overheersend aandeel heeft'. Er zijn veel verschillende soorten opera. De meest bekende soorten zijn de grand opéra, een groots opgezet stuk met veel heroïek, de opera seria een operavorm met een ernstig karakter, en de opera buffa, een lichtere operavorm. In een opera zijn er twee vormen van zingen: recitatief, waarin het verhaal wordt verteld, en de aria's, waarin de personages hun emoties uiten. De volledige tekst van een opera heet het libretto.

Opera is ontstaan in Florence, Italië, aan het eind van de 16e eeuw. Een groep mensen wilde de oude Griekse drama's nieuw leven in blazen, een typische eigenschap van de Renaissance. De eerste componist die zich hieraan

waagde was Jacopo Peri (1561–1633), die de opera 'Dafne' schreef. Helaas is dat werk verloren gegaan. Zijn 'Euridice', die hij daarna schreef, is de eerste opera die bewaard is gebleven. In de 17e eeuw verspreidde de opera-rage zich naar Duitsland, Frankrijk en Engeland. De 19e eeuw wordt ook wel de gouden eeuw van de opera genoemd, geleid door Wagner in Duitsland en Verdi in Italië.

Der Fliegende Holländer

De eerstvolgende OperaFlirt is rondom een opera van Wagner, 'Der Fliegende Holländer', op 25 februari 2010. Dit is een romantische opera in drie bedrijven van de bekende componist Richard Wagner (1813-1883). Wagner was een grote vernieuwer van muziek. Hij noemde zijn opera's muziekdrama's. Hij schreef de libretti in zijn stukken zelf, en streefde naar de ideale vereniging van toneelspel, muziek en woord. Der Fliegende Holländer gaat over een kapitein van een spookschip die is gedoemd om eeuwig over de zeeën te zwerven. Eens in de zeven jaar mag hij aan land proberen om van deze vloek te worden verlost. Hij biedt een Noorse kapitein, Daland, veel geld voor een overnachting aan land. Daland accepteert en ziet in de Vliegende Hollander een toekomstige schoonzoon voor zijn dochter Senta. Senta is eigenlijk al verloofd met Eric, maar die veroving wordt verbroken nadat Eric droomt over de komst van de Vliegende Hollander. Na hun ontmoeting worden Senta en de Vliegende Hollander verliefd, en Senta belooft hem eeuwige trouw. Tijdens het verlovingsfeest nodigen de Noren de Hollanders uit. Eerst is het doodstil op het spookschip, waarna er plotseling een storm opsteekt en de bemanning een luguber gezang laten horen. Eric roept Senta ter verantwoording, en de Vliegende Hollander hoort dit. Hij vertelt haar over zijn lot en gaat terug naar zijn schip. Senta belooft hem alsnog eeuwige trouw en stort zich van een klip. Het schip zinkt de zee in en de schimmen van de Vliegende Hollander en Senta verschijnen boven het water.

Smaakt dit spannende en dramatische verhaal naar meer? Kijk dan op www.dno.nl/operaflirt om je op te geven. Veel operaplezier!

KLASSIEKE MUZIEK ALS FLIRT, EEN SPEL MET TOEKOMST?

Om nieuw publiek te trekken, zetten muziekgezelschappen creatieve middelen in. Het Concertgebouw organiseert korte concerten en concerten voor kinderen en de Stopera biedt sinds kort de OperaFlirt.

In de cultuurnota van vorig jaar geeft minister Plasterk aan bezuinigingen in de kunstensector door te willen voeren: behalve het Concertgebouworkest, dat volgens oud-minister van der Ploeg een 'boegbeeldfunctie' vervult, moeten andere kunstinstituten in 2009 1,7 procent en later 3,4 procent bezuinigen. Om deze tekorten te compenseren moeten orkesten volgens de commissie Sanders een meer marktgerichte en efficiënte werkwijze adopteren.

Tracks en Flirt

Een voorbeeld van zo'n innovatieve en marktgerichte strategie is de 'OperaFlirt', een initiatief van De Nederlandse Opera. De doelgroep is jongeren tot 30 jaar, die voor 15 euro een avondje uit in de Stopera kunnen beleven: een operabezoek, een ontvangst in de pauze en een feestje met de kunstenaars na afloop. Het Concertgebouw heeft dit seizoen iets vergelijkbaars gelanceerd: 'Tracks' is een actie waarbij mensen die hard werken en ook verder een druk sociaal leven hebben, voor een kort concert naar het Concertgebouw gelokt worden. Het doel van al deze acties is enerzijds om nieuw publiek te bereiken; mensen met een drukke baan zijn niet zo vaak in concertzalen te vinden. Anderzijds wordt er publiek voor de toekomst gekweekt: kinderen krijgen nog maar weinig muziek- en kunstonderwijs op school, en komen ook thuis niet meer automatisch in aanraking met bijvoorbeeld klassieke muziek, opera of ballet. Precair in deze situatie is de rol van orkesten: doordat zij steeds meer op de markt moeten vertrouwen – en daarmee ook zijn overgeleverd aan financiële ups en downs of populariteit in de wereld van corporate finance – wordt het moeilijker om artistieke continuïteit en kwaliteit te waarborgen.

Uit een onderzoek onder een aantal Nederlandse orkesten, dat in 2006 werd uitgevoerd, blijkt dat deze externe druk invloed heeft op de manier waarop orkestmusici hun werk

beleven. Sterker nog, het kwam naar voren dat veel musici bereid zijn om na te denken over nieuwe projecten en andere manieren om jongeren met het orkest in aanraking te laten komen – en wellicht op een efficiëntere manier te werken. Ook werd duidelijk dat de musici zelf al veel initiatieven hadden genomen, door bijvoorbeeld kinderconcerten te organiseren. Dit in tegenstelling tot het beeld dat het gemiddelde publiek heeft van de orkestmusicus: bureaucratisch, ouderwets, bestwel chagrijnig, en bepaald niet in staat om zich in onze moderne wereld staande te houden.

Grote kloof

Wat is er gebeurd? Uit het onderzoek kwam naar voren dat er een grote kloof bestaat tussen de zienswijze van de musici over hun orkest en die managers en politici aan de andere kant. Aangezien die tweede groep haar mening via de media kan verspreiden, is het niet vreemd dat de publieke opinie (ofwel hoe men het vaak in de krant leest) overeenkomt met het beeld dat politici en managers hebben van orkesten. De werkelijkheid van de musici ziet er heel anders uit: zij zien heel veel mogelijkheden voor hun orkesten en ze zijn vaak bereid om tijd en energie te investeren om de toekomst van hun orkest zeker te stellen. Ze zijn al bezig om projecten op te zetten, contacten te leggen en mogelijkheden te verkennen voor hun orkest. Helaas worden deze initiatieven al te vaak niet serieus genomen door management en politiek: ondanks alle publiciteit voor meer marktwerking en commercie gaat het er uiteindelijk toch meestal om waar en hoeveel bezuinigd wordt. Een gemiste kans: waarom niet gebruik maken van de potentie die ruimschoots aanwezig is in de orkesten? Waarom niet op een andere manier zoeken naar oplossingen, in plaats van steeds maar weer de kaasschaaf aan te zetten en zo langzaam maar zeker het artistieke bestaansrecht van zo'n orkest weg te werken? Musici zijn spelers. Wellicht zijn de OperaFlirt en de Tracks-concerten de eerste passen in de richting van het spel van de toekomst!

ZUIVERE KOFFIE OP DE VU

Onze Wereldwinkel brengt de Derde Wereld dichterbij

Van cacaofoon tot Tony Chocolonely reep, de Wereldwinkel zorgt voor eerlijke handel. Een goed doel waar ook onze universiteit aan meewerkt. Pablo Moleman vertelt over het reilen en zeilen in zijn winkeltje, de Wereldwinkel in de VU.

Je denkt er niet bij na, als je de wikkel van zo'n fairtrade chocolade reep trekt, maar er gaat heel wat aan vooraf voordat die reep in de winkel ligt. Duizenden cacao-bonen liggen dagelijks te drogen in de brandende zon. Een enorme stank stijgt daarbij op. De bonen mogen niet te snel drogen, omdat er anders een bittere of zure smaak ontstaat. Boeren in ontwikkelingslanden moeten daarom eens in de zoveel tijd de enorme stellages met bonen verschuiven, zodat ze even in de schaduw liggen.

Voor de Wereldwinkels staat het belang van de producent centraal, terwijl dat in de reguliere handel vaak vergeten wordt. Zo vindt de Wereldwinkel het bijvoorbeeld belangrijk dat de cacao-boeren een bestaan op kunnen bouwen door op een eerlijke en transparante manier samen te werken. Daarom toetsen de Wereldwinkels eens in de drie jaar verschillende onderdelen van de bedrijfsvoering bij de producenten. Op deze manier kunnen zij zich stapsgewijs verbeteren. Ook in de overige schakels van de productieketen streven Wereldwinkels naar een gelijkwaardig partnerschap. Zo schakelen ze importeurs in om de producten daadwerkelijk in Nederland te krijgen. Door middel van een scoresysteem, letten zij er op dat ieder product echt 'fair' is.

Enige Wereldwinkel in universiteit

In 1969 is de eerste Wereldwinkel in Nederland opgericht, in Breukelen. Niet lang daarna werd de Wereldwinkel in de VU geopend, nog steeds de enige in een universiteit. "De winkel bestaat alweer 37 jaar", vertelt Pablo Moleman, voorzitter van de Wereldwinkel VU. Tot voor kort wisten ze bij de Wereldwinkel VU niet eens hoe lang hun winkel al bestond door het altijd snel veranderende personeel. Daardoor verdwijnt kennis snel, onder andere over de ge-

schiedenis. Toch heeft het ook zijn voordelen, vertelt Pablo: "Terwijl de meeste Wereldwinkels vergrijzen en hun stinkende best moeten doen om jonge mensen aan te trekken, krijgt de onze jaarlijks automatisch een verjongingskuurtje. Elk jaar verwelkomen we weer nieuwe studenten en elk jaar zwaaien we weer een aantal vers afgestuurde collega's uit als ze de wijde wereld in trekken."

Maar hoe kwam het personeel nou uiteindelijk achter de geschiedenis van hun Wereldwinkel? "Eigenlijk kwam dat heel toevallig door een afrekenende klant, zij vertelde dat haar man betrokken was geweest bij de oprichting van deze Wereldwinkel", zegt Pablo. Een afspraak met deze meneer, Maarten Bavinck, was toen zo gemaakt. De oprichters waren mensen die werden gedreven door idealisme en een passie voor het exotische buitenland. Maar ook het sociale aspect was belangrijk voor de groep. "De Wereldwinkel

"Terwijl de meeste Wereldwinkels vergrijzen, krijgt de onze jaarlijks automatisch een verjongingskuurtje"

heeft nog steeds een functie als gezelligheidsvereniging", vertelt Pablo, "professionaliteit mag de gezelligheid nooit in de weg staan."

De Wereldwinkel in het hoofdgebouw is dus een bijzondere tussen de 400 andere Wereldwinkels in Nederland. Wat kunnen wij daarvan merken? "Een groot deel van onze cliëntèle is student, daarop passen wij ons assortiment aan. We verkopen voornamelijk goedkopere fairtrade producten en ook proberen we artikelen te selecteren die studenten aanspreken", zegt Pablo. Een goed voorbeeld daarvan zijn de milieuvriendelijke collegeblokken.

Informatie over Wereldwinkel VU

Iedere werkdag geopend van 12:00-14:00 uur. U vindt de Wereldwinkel in de kelder van het hoofdgebouw. Meer informatie: wereldwinkelvu@hotmail.com

Vrijwilligers vormen de basis

Pablo Moleman is inmiddels echt verknocht geraakt aan 'zijn winkeltje'. Zijn team bestaat uit studenten, die vrijwillig voor de Wereldwinkel werken. Dat is niet altijd ideaal, "vanwege een tekort aan vrijwilligers moeten we af en toe besluiten om de winkel een dagje te sluiten, maar we proberen zo goed mogelijk te voldoen aan ons openings-

"Professionaliteit mag de gezelligheid nooit in de weg staan"

schema." Aan de andere kant is het grote voordeel van vrijwilligers dat er weinig kosten zijn. Bovendien betaalt de VU de elektriciteit en hoeft de Wereldwinkel geen huur te betalen. "De winst die wij hierdoor maken", vertelt Pablo, "doneren we aan ontwikkelingsorganisaties en projecten in Derde Wereldlanden."

Om de winkel zo goed mogelijk draaiende te houden, organiseert de Wereldwinkel allerlei activiteiten. Een groot succes waren de 'koffiedagen'. "Iedereen was welkom in de winkel voor een gratis kopje fairtrade thee of koffie."

Ook organiseert de Wereldwinkel jaarlijks een groot diner op Wereldvoedseldag. Food and Agriculture Organization (FAO) heeft bepaalde berekeningen gemaakt die uitwijzen hoeveel voedsel er per wereldburger per dag beschikbaar is. "Bij het menu is hiermee rekening gehouden, zodat iedereen precies een eerlijke portie zou eten met het oog op de hoeveelheid voedsel in de wereld en het milieu."

We hebben dus een pareltje in de kelder van het hoofdgebouw. Een stel bijzondere mensen die door middel van kleine stapjes de wereld een beetje beter willen maken.

Wat is fairtrade?

Fairtrade of 'eerlijke handel' staat voor een gelijkwaardige manier van handel drijven, gebaseerd op dialoog, transparantie en respect. Wereldwinkels geven dat vorm door artikelen uit ontwikkelingslanden te verkopen met een bijzondere aandacht voor mens en milieu. Mensen die producten leveren voor de wereldwinkel zijn verzekerd van een 'leefbaar' loon, terwijl zij eerder tot een kansarme groep behoorden. Ook belangrijk is de duurzame handelsrelatie die wordt opgebouwd met de producenten, hierdoor zijn zij voor langere tijd verzekerd van een stabiel inkomen.

TERUG

Zwervers

In het dorp waar ik een groot deel van mijn jeugd heb doorgebracht ligt een bijzonder fietspad. Het voert van de plaatselijke studentenflats naar het Utrechtse universiteitscentrum De Uithof, dat maar een paar kilometer verderop ligt. De locale verkeersader voor intellectuelen, zou je kunnen zeggen. De naam? Vagantenpad. Wie de betekenis kent van de term 'vagrant', zal die naam buitengewoon toepasselijk vinden.

Je zag ze op alle wegen van Europa, vanaf ongeveer 1100. Jongeren wier veilige bedstee stond in een hoeve of kasteeltje, ouderen voor wie de muren van het klooster te benauwend geworden waren. Van dorp naar dorp trokken ze, deze vaganten, zoekend naar kennis en begeleid door hun beschermheilige Goliath – naar de nieuwe universiteiten van deze tijd: Cambridge, Parijs, Montpellier, Bologna, Coïmbra. Misschien zelfs naar Córdoba: daar stond de oudste islamitische universiteit van Europa. Voortdurend op zoek naar een slaapplek in het stro of een echt

bed. En natuurlijk naar vertier: ze hadden de naam van losbandige levensgenieters, deze reizende studenten, voor wie drank en vrouwen misschien nog wel belangrijker waren dan het doel van hun reis! Ze speelden de nar op de kermis, vertelden hun verhalen aan het haardvuur, trokken het kleed aan van wonderdokter, of amuseerden de dorpeelingen met hun liederen over de mooie kanten van het leven: Amor en Bacchus. Dat alles voor een paar stuivers, een maaltijd, onderdak en als het even kon, de dochter des huizes ... Hun liederen bleven trouwens lang populair. We vinden ze terug in de Carmina Cantabrigiensa, de Carmina Burana en in het Antwerps Liedboek, dat in 1544 verscheen en nog onlangs herdrukt is.

Wat is er veranderd? Studenten hebben nog steeds allerlei baantjes vanwege een chronisch geldgebrek, ze hebben nog steeds de naam feesten, drank en vrouwen (c.q. mannen) belangrijker te vinden dan hun studie. En verre reizen maken vanwege of in verband met je studie, dat doen studenten toch ook nog steeds? Al gaan we niet meer te voet – wat mis je dan niet allemaal? – en zijn er mooie regelingen voor de financiering. Tot

op zekere hoogte zijn onze motieven ook anders: we hebben onze bibliotheken en hun service, om nog maar te zwijgen van het internet! Wie in de middeleeuwen – en ook nog in later tijd – zijn wetenschappelijke kennis wilde vergroten, moest die letterlijk gaan halen. Gewoon even naar Parijs, Bologna of Oxford op en neer, voor een boek of een college van een docent. Maar toch gaan we op reis! Niet zozeer vanwege dat ene unieke boek, of die docent die de muren van zijn stad nog nooit van de andere kant aanschouwd heeft. Nee, vanwege het bijzondere, het avontuur, vanwege de naar mijn idee gezonde afstand tot je dagelijks leven die je ermee creëert. En natuurlijk vanwege de mensen die je ontmoet, die net weer 'n tikje anders zijn dan de lui in onze Amsterdamse omgeving, al heet die toch zo internationaal te zijn.

Uit eigen ervaring weet ik, wat een kick dat geeft, een half jaar los van je eigen nest. Al was ik 'alleen maar' in het oersaai Lausanne. Maar één conclusie mogelijk: wij studenten zijn nog steeds zwervers!

Jeroen Kellermann

BEETJE VAN DE VU, BEETJE VAN JEZELF

De vrije bachelor is onbekend bij VU-studenten. Maar het kan echt! Een van de Essay-redacteuren stelde zelf haar studieprogramma samen.

Struikel jij wel eens over de ontdekking, dat je tevreden bent met je studie maar dat je toch nog een lading mist? Stoot jij je hoofd ook wel eens tegen het feit, dat je studieprogramma toch een beetje eenzijdig is? Of heb jij ook wel eens het idee dat je zicht wordt belemmerd, doordat je studie toch erg in bepaalde concepten blijft hangen? Kortom, zou je graag je blik willen verbreden? Dan is een vrije bachelor iets voor jou. Een wat? Ja, het bestaat echt, een vrije bachelor.

Na vele gefronste wenkbrauwen, als reactie op mijn huidige bezigheden, ontdekte ik dat maar weinig studenten op de hoogte zijn van het feit dat de VU een vrije bachelor aanbiedt. Zelf heb ik na twee jaar Antropologie gebruik gemaakt van de vrije bachelor. Hierin kun je zelf, met een propedeusejaar als basis, een studieprogramma samen-

een zeer boeiende studie, maar voor iemand die zijn blik voorlopig wat breder wil houden wel behoorlijk specifiek. Eén van de dingen die ik persoonlijk miste in de Antropologie was de lading van het recht. En juist de spanning tussen recht en cultuur trok mijn interesse. Wat doe je dan?

Bij mijzelf dacht ik dat een combinatie van Antropologie en Politicologie subliem zou zijn. Maar dat ik de twee studies ook echt zou kunnen combineren wist ik niet. Dit hoorde ik uiteindelijk via een studievriendin. En na wat heen en weer gmail, gepraat en gezocht op studiegids.vu.nl ontstond mijn persoonlijke studieplan. Deze bevat nu een vleugje Antropologie, een snuffje Politicologie en een puntje Journalistiek. Een verrukkelijk consistent geheel in mijn ogen. En in die van de examencommissie! Een dankgebed waardig gezien het feit dat zonder goedkeuring van de laatstgenoemde het 'gerecht' niet genuttigd had kunnen worden.

Dus voor iedereen die dit niet wist en zich soms wat benauwd voelt in zijn studiekeuze: je kunt je te goed doen aan een breder studieplan, met een beetje van de VU en een beetje van jezelf.

Annerike Hekman

DE HARDE FEITEN

- Dit jaar heeft de FSW 51 inkomende uitwisselingsstudenten en 58 uitgaande uitwisselingsstudenten.
- Studenten die naar het buitenland gaan, krijgen per maand een vergoeding. Binnen Europa is dat de Erasmusbeurs van 250 euro, buiten Europa heet het de globe beurs en die bedraagt 100 euro.
- Elk jaar is een ander land het populairst, dit jaar bijvoorbeeld Australië en Zuid-Afrika.
- Elk jaar gaan er ongeveer tien tot twaalf bachelorstudenten van Politicologie en B&O op stage.
- Een stage is als het echte leven. Je moet zelf een baan vinden, sollicitatiebrief schrijven, op gesprek. Je wordt in principe niet geholpen door de stagecoördinator.
- Meer studenten doen een stage in Nederland dan in het buitenland.
- Het percentage jongeren dat vrijwilligerswerk doet varieert van 17 tot 44%. Volgens het CBS doen de jongeren (18-24 jr) dat vooral binnen jongerenorganisaties en sport, en minder in zorg, onderwijs en levensbeschouwelijke organisaties. Het SCP ziet de jongeren (12-19 jr) vooral actief binnen sportverenigingen, op enige afstand gevolgd door school en kerk.
- Vooral meisjes doen vrijwilligerswerk.

REGRESSIE-ANALYSES, BUDDY'S EN EEN BREINEXPERT

FSW-promovendi komen samen in het PhD-Platform

Ach, weer zo'n praatclubje, dacht Naná de Graaff toen ze werd gevraagd om voorzitter te worden van het promovendi-overleg. Maar toen de FSW PhD-Conferentie in 2008 een groot succes werd, met zo'n veertig aanwezige promovendi en een overvol programma van twee dagen, werd ze toch enthousiast. Ze wilde alleen niet te veel praten maar ook veel doen. Zo werd het promovendi-overleg het PhD-Platform. Een jaar later zijn er om de maand workshops geweest, is er een buddy-systeem opgezet om beginnende promovendi wegwijs te maken en worden problemen waar PhD-studenten mee te maken hebben systematisch aan de kaak gesteld.

Naná: "Zo heeft de faculteit al jarenlang de ambitie om een Graduate School op te richten met een eigen aanbod van cursussen voor promovendi, maar kwam het cursusprogramma maar niet van de grond en vielen promovendi steeds tussen wal en schip. Met de extra input en druk vanuit het PhD-Platform lag er dit jaar voor het eerst een volledig cursusaanbod aan het begin van het academisch jaar."

De eerste grote activiteit voor promovendi op de faculteit, was de PhD-Conferentie in november 2008. Dat was een groot succes. Bijna veertig promovendi kwamen samen om te horen waar anderen mee bezig zijn en om elkaar te ontmoeten. "Promovendi zitten veel in hun kamer, achter hun bureau, allerlei theorieën uit te broeden. Of ze zijn ver weg veldwerk aan het uitvoeren. Wat ze maar weinig doen is andere promovendi van de faculteit ontmoeten, buiten hun eigen vakgebied. De PhD-Conferentie was daarvoor bedoeld en dat is heel goed gelukt."

Naná benadrukt dat het de insteek van het PhD-Platform is om gebruik te maken van de kennis die op de VU aanwezig is. Zo was er bijvoorbeeld dit jaar een bijeenkomst over regressie-analyses die werd gegeven door een promovendus van Politologie en gaf hoogleraar Frank Biermann, van het VU-Instituut voor Milieuvraagstukken, een workshop over hoe je het beste een abstract kunt schrijven om toegelaten te worden tot internationale conferenties. Eén keer per jaar nodigen ze een special guest uit: "In november hadden we Mark Tigchelaar op bezoek, een breinexpert die een workshop snellezen gaf. Dat was ontzettend leuk. En heel nuttig! Want je moet heel wat literatuur doorploegen als onderzoeker."

Het PhD-Platform is zo succesvol dat er al promovendi van andere faculteiten hebben gevraagd of ze ook mee mogen doen. "Als er plek is mag dat natuurlijk, maar het PhD-Platform is er in eerste instantie voor de FSW-promovendi. Ik hoop dat ze geïnspireerd raken en zelf iets oprichten," zegt Naná. Op dit moment is het platform bezig met de organisatie van een tweede PhD-Conferentie en voor 2010 staan onder andere een workshop

over lesgeven, polemisch schrijven en omgaan met de media op het programma.

Nog een indicatie van het succes van het platform is dat het door Essay is benaderd voor een eigen pagina in het blad. "Ik heb het besproken op onze laatste bijeenkomst en de anderen waren er heel enthousiast over. We hebben besloten er een soort column van te maken, waarin de auteur elke keer de pen doorgeeft aan een andere promovendus. De enige regel daarbij is dat het iemand van een andere afdeling moet zijn." De PhD-Platform Page wordt Engelstalig en een gedeelte van de pagina zal worden gewijd aan de activiteiten van het platform.

"Het begon er allemaal mee dat iemand zich afvroeg hoeveel promovendi er eigenlijk rondlopen op de faculteit, dat bleken er bijna tachtig te zijn! En die promovendi deden bijna nooit iets samen, over de afdelingsgrenzen heen. Nu hebben we een eigen programma met workshops en bijeenkomsten, borrelen we elke maand en schrijven we samen een pagina in Essay! Zo zie je maar hoeveel er kan ontstaan als je mensen bij elkaar brengt."

Programme PhD Platform Spring 2010

Friday 26 March 2010

PhD Meeting & PhD Borrel

Thursday 29 April 2010

PhD Workshop: About Teaching...

Somewhere this spring...

Lunch with the Dean

Vanaf de volgende editie zal het PhD Platform een pagina in Essay vullen met een roulerende column van de promovendi.

HALVERWEGE

Verbreiding...

Er is veel wat ik wil, wat ik interessant vind en er zijn dus veel verschillende dingen die ik doe; betaald en onbetaald, succesvol en met minder succes.

Het credo om aan een baan te komen ondanks een crisis is Specialiseer! Specialisatie lijkt de sleutel tot succes. Focus je op één ding en zorg dat je daar alles van afweet. Klinkt goed natuurlijk, maar hoe zit dat met de ontwikkeling van algemene kennis, met het ontdekken van andere facetten aan jezelf, met de context van jouw hele specialistische kennis?

Jezelf blindstaren op een radar in de chaotische machine van de wereld om ons heen mag dan economisch handig zijn, ik ben er geen voorstander van. We hebben horizonverbreiding nodig.

Zelf heb ik enige tijd de verplichte specialisatie opgegeven en meer vertrouwen gekregen in mijn eigen bredere inzet. De vraag Wat wil je nou doen? vind ik nog steeds belachelijk moeilijk te beantwoorden, niet omdat ik niks wil doen maar omdat ik zo veel wil en kan doen. Als antwoord verwacht men vaak een functieomschrijving in de trant van 'junior communicatie officer' of 'beleidsmedewerker communicatie Waternet' maar ik weet helemaal niet of ik dat wil worden. Dat is namelijk niet afhankelijk van de functietitel, het salaris of de doorstroommogelijkheden maar het is afhankelijk van de inhoud. Die inhoud verschilt, onder dezelfde noemer, nogal van bedrijf tot bedrijf en van project tot project. Om de film 'Into the wild' te citeren: "Mr. Franz, I think careers are a 20th century invention and I don't want one."

Ik heb ondertussen zelf wel een baan gescoord die voortkomt uit mijn brede bemoeizucht, en dus heb ik in het staartje van de crisis nog voordat ik ben afgestudeerd machtig interessant werk dat perfect overloopt in mijn reisplannen. O, mijn functietitel is 'medewerker onderwijs en onderzoek', dat kan nog alle kanten op dus.

P.S. Mijn ex-buurman uit de vorige column heeft ondertussen het gewilde tweejarige traineeship bij de gemeente Amsterdam in de wacht gesleept (1100 sollicitaties, 25 plaatsen) en is weer op zoek naar woonruimte in Amsterdam.

Priscilla Haring

FUSION UNPLUGGED

Een avond voor en door jonge singer-songwriters

Als singer-songwriter kun je in Amsterdam meer dan genoeg op het podium staan. Op verschillende avonden in de week zijn muzikanten die zelf hun nummers schrijven op open podia welkom om hun liedjes in akoestische setting ter gehore te brengen. Zo is er het Amsterdam Songwriters Guild, dat onder andere wekelijkse singer-songwriteravonden organiseert in Sappho (dinsdag) en Skek (donderdag). Of je kunt meedoen aan een contest, zoals Nootuitgang, Mooie Noten, en niet te vergeten het Amsterdams Studenten Festival. Maar de stap om daaraan mee te doen is erg groot als je net begint met optreden!

Daarom is er nog een singer-songwriteravond opgezet: Fusion Unplugged. Speciaal voor de beginnende singer-songwriter. Een groep vrijwilligers organiseert de avond elke eerste donderdag van de maand bij het jongerenproductiecentrum Fusion. Ze zoeken een mooie balans tussen beginnende artiesten en gevorderden die het doorbreken nabij zijn. Om maar een voorbeeld te noemen, bij de editie in december speelde Eefje, winnares van de Grote Prijs van 2009.

Na de optredens is er een open podium, voor iedereen die de sprong wil wagen. De sfeer is gemoedelijk en het publiek zit altijd muissstil te luisteren, iets wat op andere locaties niet vaak voorkomt. Omdat het nogal aandacht vergt om te luisteren is er na elke artiest een korte pauze, waarin drankjes worden geschonken en meningen worden uitgewisseld. Ikzelf ben keer op keer verbaasd dat er zoveel onontdekt talent rondloopt; waar komt het toch allemaal vandaan? Het open podium is altijd een succes, en vaak worden artiesten aan de hand van hun optreden tijdens het open podium gevraagd om langer te komen spelen op een volgende editie.

Als je een keer wil komen genieten van de mooie klanken en soms geniale teksten, neem dan een kijkje op fusionunplugged.hyves.nl. De eerstvolgende editie is op 4 maart, de locatie wordt op de hyvespagina bekendgemaakt. Je zult zien dat het dubbel en dwars de moeite waard is om te komen. De entree is gratis, de drank goedkoop en de sfeer, die moet je gewoon komen proeven. Kortom, als je geniet van mooie muziek, houd dan elke eerste donderdag van de maand vrij voor Fusion Unplugged!

Carlien Spierings

SLAPEN IN HORSZAAL 1

Tussen de studentenprotesten in Duitsland

Marianne Ravensbergen studeert een half jaar aan de Freie Universität in Berlijn. Er zijn dan misschien overeenkomsten tussen onze universiteiten qua naam, maar qua sfeer is het op dit moment een wereld van verschil.

Sinds juni zijn er studentenprotesten in heel Duitsland aan de gang. Begin november zijn deze protesten opnieuw in alle hevigheid opgewaaid. Studenten bezetten de hogescholen en universiteiten, letterlijk. Niet alleen overdag is de universiteit een zootje, maar om 's avonds de macht niet te verliezen, slapen zij ook in de universiteiten. De grote collegezalen zijn bezaaid met tentjes, matjes en slaapzakken. De hal is het toonbeeld van een typisch studentenhuus. Er staat afwas van een paar dagen, complete banken en een tafelfoetbalspel zijn meegesleept naar de universiteit. De boodschap is duidelijk: de studenten blijven actie voeren, totdat er wat verandert.

Op verschillende spandoeken en flyers in de hal valt te lezen waarom de stakers precies boos zijn. "Er zijn een aantal redenen", vertelt Marianne. "Ten eerste is de studiefinanciering in Duitsland heel anders geregeld dan bijvoorbeeld in Nederland." Je krijgt alleen volledige financiering als je ouders echt niets verdienen. Daarnaast bestaat de studiefinanciering uit 50% lening. Het is dus geen volledige schenking. Het is echter niet zo dat alle Duitse ouders het collegegeld van hun kinderen kunnen en willen betalen. De kansen om in Duitsland te studeren, liggen om deze reden een stuk lager.

Bezette collegezaal

Overbevolkte leerfabrieken

Een ander belangrijk en aansluitend punt is dat overall in Duitsland andere regels zijn met betrekking tot het collegegeld. Dit is namelijk per Bundesland geregeld. Alle studenten trekken dus naar de steden waar studeren het goedkoopst of zelfs gratis is. Het gevolg is dat sommige universiteiten de enorme studentendruk niet aan kunnen. "Op de Freie Universität is het van groot belang dat je op tijd bij je college bent, tenzij je het niet erg vindt om het hele college op de grond te zitten", illustreert Marianne. Ook de rijen bij de computers nemen "Disneyland proporties" aan.

Eén van de grote voordelen van studeren aan een universiteit vind ik dat je niet per se aanwezig hoeft te zijn. Als je alles al denkt te snappen, als je bed nog te lekker ligt na een avondje stappen of gewoon een slecht en saai college

"De hal is het toonbeeld van een typisch studentenhuus."

hebt, blij je lekker thuis. Dit betekent over het algemeen dan ook dat je gemotiveerde leerlingen in het college hebt zitten en dat er een goede wisselwerking met de docent is. In Duitsland is er echter nog een 'anwesenheitspflicht'. Iedereen moet aanwezig zijn bij de colleges, omdat er anders geen toegang wordt verleend bij het tentamen.

Chaos

Marianne heeft op dit moment nog niet echt last van de stakers. "Maar over een tijdje beginnen de tentamens en ben ik bang dat ik nergens rustig kan studeren, dankzij al die rondhangende mensen en troep". Hopelijk wordt door deze situatie de zaak wel serieuzer, want op dit moment is er nog weinig bereikt door de stakers. "Eigenlijk is het ook maar een klein gedeelte van de studenten dat staakt, vooral linkse studenten, naar mijn mening rechtstreeks ontsnapt uit het jaar 1968" lacht de studente. Toch zou het fijn zijn voor alle Duitse studenten als er snel wat verandert aan de huidige toestand.

EIGENBELANG IS NIET AAN DE ORDE

Mensen handelen veel meer vanuit groepsnormen dan ze zelf denken. Dat is de kern van het betoog dat organisatiewetenschapper Dick de Gilder hield tijdens de Talma-lezing van 8 januari 2010.

“We weten van alles over de zwaktes die mensen hebben, maar blijven toch dingen doen die we eigenlijk niet goed kunnen. Dat vind ik interessant.” Aan het woord is Dick de Gilder, docent en onderzoeker bij de afdeling Organisatiewetenschap aan de VU. “Bijvoorbeeld bij het beoordelen van onderzoek. Bij de grote NWO-subsidies zijn er vaak zoveel sterke kandidaten dat je geen goede argumenten meer hebt om de een wel iets te geven en de ander niet. Dan geven hun presentaties vaak de doorslag. Terwijl we weten dat mensen die bijvoorbeeld extravert zijn in hun presentaties, sneller een positieve beoordeling krijgen. Op basis daarvan krijgt de een dus zoveel honderdduizend euro en de ander krijgt nul! Dat vind ik stuitend. En dan wil ik er nog bij zeggen dat ik zelf nooit benadeeld ben.”

Dick de Gilder huist op de derde verdieping van het Metropolitan, helemaal achterin de gang van de noordvleugel. Zijn kamer oogt als die van een echte wetenschapper: een aantal stellingkasten helemaal vol met boeken vult bijna de hele ruimte. Bij het raam staan twee bureaus, tegen de muur een hangmappenkast en bij de deur een tafeltje voor de visite.

Mensen kunnen niet goed beoordelen. Dat koppelde Dick de Gilder op 8 januari in de Talma-lezing van de Faculteit der Sociale Wetenschappen aan de sociale-identiteitstheorie. Die suggereert dat mensen tegelijkertijd bij verschillende sociale groepen kunnen horen. Op het moment dat

iemand zich heel sterk met een bepaalde groep identificeert, handelt hij of zij naar de normen van die groep. Dat vinden we ook terug bij beoordelingen. Uit een experiment bleek zelfs dat mensen zwakke argumenten van iemand binnen hun groep als overtuigender beoordelen dan sterke argumenten van iemand buiten de groep. “Mensen handelen veel minder vanuit een autonome vrije wil en persoonlijkheid dan vanuit de situatie, en daarin speelt altijd mee tot welke groepen je behoort. Eigenbelang is vaak helemaal niet aan de orde. Je reageert gewoon in lijn met de groepsnormen. Veel mensen geloven dat niet, maar er is toch veel bewijs voor.”

Het hoeft niet altijd positief te zijn, dat mensen zich aan groepsnormen houden. Een groep mensen in een organisatie kan bijvoorbeeld alleen maar opkomen voor hun eigen groepsbelangen en niet voor het grotere belang.

“Mensen kunnen niet goed beoordelen”

De afdeling Organisatiewetenschap is van plan op dat gebied een theoretisch steentje bij te dragen met een nieuw onderzoeksprogramma. Dat gaat ervan uit, dat we het beste kunnen onderzoeken hoe mensen zich in een organisatie gedragen, door ook de informele netwerken van werknemers in kaart te brengen en niet alleen de formele organisatiestructuren, zoals een afdeling. Op dit moment wordt op beide terreinen wel onderzoek gedaan, maar in de wetenschappelijke literatuur zijn er nog amper koppelingen tussen de twee perspectieven.

Boven water

Leren van fouten is een ander onderzoeksthema van Dick de Gilder. Bijvoorbeeld bij ziekenhuizen. Die zetten

zich in om hun personeel fouten te laten melden, maar staan tegelijkertijd onder druk van de verwachtingen van de buitenwereld dat ze foutloos handelen. Een heel interessante situatie voor organisatiewetenschappers. “Een van de meest voorkomende fouten is het verkeerd toedienen van medicijnen. Er zijn planken vol protocollen over, maar blijkbaar helpen die niet goed genoeg. Het is voor de organisatie heel belangrijk dat de fout boven water komt, want anders is het onmogelijk om er wat van te leren.”

We hebben het dan over cultuurverandering. Ziekenhuizen willen informatie over fouten omdat dat nuttig is, maar de medewerkers zijn voorzichtig, want zij worden door hetzelfde ziekenhuis beoordeeld. Vertrouwen komt te voet en gaat te paard. “Artsen rapporteren sowieso niet snel een fout. Het kan in sommige ziekenhuizen heel lang onder tafel blijven dat een arts niet goed functioneert, bijvoorbeeld omdat de ziekenhuisdirectie het toedekt. Ze verplaatsen liever een arts dan dat ze melding doen van de fouten. Dus er kan ook juist een zwijgcultuur heersen in organisaties. Om dat te veranderen, dat is behoorlijk lastig.”

Foto: Victoria Burgers

TIPS EN TRICKS VOOR JE BUITENLANDSE STUDIE

Studeren in het buitenland kan een indrukwekkende ervaring zijn, waarvoor je van tevoren wel het een en ander goed geregeld moet hebben. Een aantal algemene adviezen van Essay om eens over na te denken – en wat mee te doen!

Tegenwoordig is het heel goed mogelijk om een gedeelte van je studie in het buitenland door te brengen. Je hebt vast verhalen gehoord van andere studenten. Je ziet jezelf al zitten in het verre Amerika, het mooie Engeland of het warme Spanje. Stapels met papieren? Nee, het valt best mee, maar je moet het toch wel allemaal goed geregeld hebben. Er bestaat geen 'Handleiding studeren in het buitenland', die je even kunt volgen, maar Essay geeft je een rode draad als houvast.

Waarom zou je naar het buitenland gaan?

Waarom zou je eigenlijk niet gaan? Je krijgt maar één keer de kans om op deze manier een ander land te beleven. Als je in een vreemd land studeert, ontdek je het land op een heel andere manier dan als je op vakantie gaat. Je leert de cultuur van heel dichtbij kennen en even wordt jij ook deel van deze cultuur. Het wordt dus een heel leerzame en verrijkende ervaring!

Daarnaast kan het ook zijn dat er een wetenschapper is waar je veel van hebt gelezen en die je boeit. Stel je voor dat je de kans krijgt om een vak te volgen bij deze expert? Een heel nuchter feit is dat het voor veel bedrijven een pre is als er buitenlandervaring op je CV staat.

Hoe besluit je nu welk land je gaat?

De VU heeft contacten met meer dan 250 universiteiten, dus er is keuze genoeg. Waarschijnlijk heb je wel een bepaald land in gedachten, of een bepaalde stad waar je altijd al graag heen wilde. Anders kun je ook kijken of een bepaalde universiteit goed bekend staat vanwege een studie, of vanwege bepaalde vakken.

Waar moet je op letten?

Dat kunnen we niet even in tien punten neerzetten. Ten

eerste zijn het er veel meer en ten tweede verschilt dit per land.

Een paar dingen waar je altijd op moet letten:

- Je kan niet vroeg genoeg beginnen met regelen.
- Het is verstanding om een aantal universiteiten als optie te hebben. Stel dat de ene je toch niet accepteert, dan heb je nog alternatieven.
- Spreek je de taal van het land waar je naartoe gaat? Zo niet, dan is het verstandig om van tevoren een korte taalcursus te volgen.
- Zorg dat je alle subsidies vroeg genoeg aanvraagt en laat je goed informeren over waar je recht op hebt!

Keuze maken

Gelukkig hoeft de keuze niet helemaal alleen te maken: je kan altijd hulp vragen van de contactpersoon internationalisering van je faculteit of bij je studiebegeleider. Als je je keuze hebt gemaakt kun je bij de VU op twee manieren verder.

Je regelt alles zelf. Belangrijk is dat je je goed oriënteert.

Je gaat via een bestaand uitwisselingsprogramma. Het meest bekende programma is Socrates/Erasmus, van de Europese Commissie. De VU heeft in het kader hiervan overeenkomsten gesloten met 250 universiteiten in de Europese Unie.

Denk eraan dat je, voor je vertrekt, duidelijke goede afspraken gemaakt hebt met je begeleidende docent, de studietoelichting en de examencommissie over de erkenning van studiepunten.

Wil je eens weten hoe andere FSW-studenten het buitenland hebben ervaren?

Neem een kijkje op:

www.fsw.vu.nl/profileringsruimte

ETEN, DRINKEN EN... LASERGAMEN!

Een verslag van het EOS-commissieledenuitje

Traditiegetrouw krijgen alle commissieleden van EOS ieder jaar een aantal uitjes voorgeschoteld om hen te bedanken voor hun inzet. Moeilijk is het om een activiteit te organiseren waar veel commissieleden op af komen en zich helemaal uitleven, iedereen moet het aanspreken.

Het eerste Commissieledenuitje dit jaar vond plaats op 30 november. Nadat we met z'n allen eerst gegeten en gedronken hadden in de EOS-koffiekamer zijn we naar Silverstone te Zwanenburg gegaan. Hier heeft iedereen een keer de kans gehad om de beste score te behalen bij het lasergamen en om die snelste ronde te racen bij het karten. Terwijl ene Smurf achternagezeten werd door Backfire in het doolhof en er één in Panic wegrende die inmiddels oranje knipperend ge-

laserd was door Phasor, beukte de ene kart de andere de zijkant in. Hierdoor ontstond af en toe een wegversperring en zo hier en daar vertraging, maar gelukkig werd dit snel opgelost.

De arena van het lasergamen was futuristisch en groot. We hadden zo'n 1500 vierkante meter tot onze beschikking. Tussen de lichtshow en dendende geluidseffecten door was het zaak om zoveel mogelijk tegenstanders neer te schieten. Volledig gefocust op de tegenovergestelde kleur, groen/rood, belaagde je verschillende delen van de arena. Zo stond er een brug aansluitend aan het doolhof met een loeiend alarm wanneer je daaroverheen liep, een aparte kamer met daarin opgestapelde vaten waarachter je je kon verbergen en in de grote zaal in het midden een straaljager die naar de uitgang wees, mocht je de weg kwijt zijn na

afliep. Hier en daar waren ook aliens opgesteld die soms zonder dat je het door had je wel 8x neerschoten. En jij maar zoeken naar die tegenstander die je steeds belaagt. Na afliep van het spel kreeg iedereen een uitdraai waarop hij/zij zijn/haar individuele en groepsscore op terug kon vinden.

En hoe zag de arena eruit bij het karten dan? Deze kartbaan was er één met hoogteverschillen en bochten afwisselend van zeer scherp tot slip 'n slide mooi. De baan was 552 meter lang, minimaal 5 meter en maximaal 8 meter breed. Bij het karten ging het om snelheid en behendigheid: met stuurmanskunst over de baan racen om als eerste de finish te bereiken.

Wie o wie zijn nou deze scherpschietende snelheidsduivels? Hier staan ze op een rijtje:

1e: JP van Straten met 8475 punten voor het lasergamen en een snelste ronde van 40,06 seconde (gemiddeld 43,63 sec.) bij het karten.

2e: Bregje van der Heide met 6300 punten voor het lasergamen en een snelste ronde van 40,04 seconde (gemiddeld 46,86 sec.) bij het karten.

3e: Luuk Bosboom met 4700 punten voor het lasergamen en een snelste ronde van 43,85 seconde (gemiddeld 44,07 sec.) bij het karten.

Al met al was het een zeer geslaagde activiteit met veel enthousiaste commissieleden! Op naar de volgende!

De foto's kun je bekijken op

www.eos-vu.nl.

VOLOP SHINE BIJ UITVERKOCHT EOS-GALA

Net als ieder jaar organiseerde de feestcommissie, Carpe Noctem, dit jaar het EOS-gala op 16 december 2009. Wat dit jaar de sfeer veranderde was dat het gala al een week van tevoren was uitverkocht! De 100 kaartjes die beschikbaar waren vlogen over de balie! Het zou en moest dus wel een topfeest worden. En dat was het!

Uniek was deze avond de locatie midden in het centrum van Amsterdam. Het gala vond namelijk plaats in de top van de Kalvertoren. Menigeen

heeft hier kunnen genieten van het schitterende uitzicht over Amsterdam.

Naast dat uitzicht, was het zicht binnenvan natuurlijk ook interessant. Want bij een gala hoort een dress-code. Onder het motto: "It's time to shine!", was het thema 'black tie' naar aanleiding van het gala duidelijk terug te vinden op de dansvloer. Waar je af en toe oogverblindend even niet meer je biertje/wijntje kon terugvinden door die blinkende ketting, charmante strik, goudgloeiende kroon, pittige jurk,

strakke jongeheer of parelwitte glimlach zijn ondertussen vele foto's gemaakt door de oogverblindende fotografen, *FLITS!*, onder andere door Pepperminds, onze sponsor. Hierdoor is het mogelijk om nog even heerlijk na te genieten van deze mooie avond. Zie www.eos-vu.nl.

Zeer origineel met de enige corsages van deze avond waren dan ook meteen de winnaar en winnares van deze avond: Jan Pieter van Straten en Baukje Hooghiemstra.

Na het gala in de Kalvertoren kon er ook nog even ge-afterpartyd worden in Studio 80. Toen we dachten dat het einde daadwerkelijk daar was bleek er buiten sneeuw te liggen! Na het sneeuwballengevecht gingen we toen toch echt maar naar huis. Een barre tocht door de sneeuw met pijnlijke en ijskoude tenen. Wat een mooi wit gala was het dit jaar!

Carpe Noctem heeft dus nu haar energie even kunnen uiffeesten maar hou ze (en dus de website) in de gaten want dit jaar komt er zeker nog een knallend feest!

Wil jij jouw galafoto('s) ook terugzien? Kijk dan even op www.eos-vu.nl.

EOS Masterreis: 6 t/m 13 mei 2010

Voor het eerst organiseert EOS de Masterreis, dit jaar naar MILAAN. Een reis speciaal voor premaster en masterstudenten, met de nadruk op carrière en loopbaanoriëntatie! Wat gaan we doen:

- Bedrijven bezoeken
- Naar de Universiteit van Milaan
- We bezoeken een Marketing Beurs
- Cultuur opsnuiven
- De mogelijkheid om een wedstrijd van Inter Milaan te bezoeken
- En natuurlijk genieten van het Italiaanse eten!

Donderdag 6 mei vliegen we vanaf Amsterdam naar Milaan en donderdag 13 mei komen we weer terug. Wij hebben er in ieder geval al erg veel zin in! Schrijf je vanaf februari in!

Blijf op de hoogte via onze Hyves:

masterreis2010.hyves.nl

Tot snel,
De Masterreis Commissie

DE 11 RECHTEN

...VAN EEN EOS-LID

[VAN KROEG...]

BIJ EOS VIND JE ALTIJD GEZELLIGHEID EN MOGELIJKHEDEN OM JE STUDIEGENOTEN EENS BETER TE LEREN KENNEN. ALS LID HEB JE RECHT OP:

- 1. BORRELS EN BIER**
VAN GROTE FEESTEN TOT RELAXTE BORRELS
- 2. REIZEN**
ELK JAAR EEN BUITENLANDSE REIS, EN WEEKENDJES WEG!
- 3. SPORT**
BATAVIERENRACE, PAINTBALLEN, ZEILEN EN WINTERSPORT
- 4. AMSTERDAM**
LEER DE INS EN OUTS VAN DE STAD DER STEDEN KENNEN
- 5. DE KOFFIEKAMER**
MET DE BERUCHTE PLAYSTATION EN GRATIS KOFFIE

[... TOT CARRIÈRE]

EOS IS ER OOK VOOR JE ORIËNTATIE OP DE ARBEIDSMARKT, MET ACTIVITEITEN OVER STUDIE EN LOOPBAAN. IN COMMISSIES KOM JE IN CONTACT MET INTERESSANTE BEDRIJVEN. WANT JE HEBT RECHT OP:

- 6. STUDIEVERDIEPING**
BOEIENDE WORKSHOPS, LEZINGEN EN LOOPBAANDAGEN
- 7. BOEKENKORTING**
TOT 15% KORTING OP JE BOEKEN
- 8. BEDRIJVENCONTACTEN**
CARRIÈRE-EVENTS, INHOUSE-DAGEN, CONTACTEN
- 9. CV BUILDING**
COMMISSIEWERK OF EEN BESTUURSJAAR GEVEN JE CV IETS EXTRA'S
- 10. ORGANISATIEERVARING**
ORGANISEER ACTIVITEITEN EN ONTWIKKEL JE TALENTEN OPTIMAAL
- 11. MAATPAK VOOR EEN SPOTPRIJS**
VIA ONS KOOP JE EEN MAATPAK MET 50% KORTING

TIEN RECHTEN

(VAN EEN STUDENT)

1. RECHT OP PROEFTENTAMEN (OP BLACKBOARD).
2. TENTAMENRESULTATEN BINNEN TWINTIG WERKDAGEN BEKEND.
3. MEENAME TENTAMENBLAD NA AFNAME TENTAMEN.
4. RECHT OP INZAGE TENTAMEN EN DATUM EN PLAATS INZAGE OP BLACKBOARD OF TENTAMENFORMULIER.
5. RECHT OP ANONIEME EVALUATIE VAN HET VAK.
6. ROOSTER VIJF WEKEN VOOR BEGIN VAN HET VAK BEKEND.
7. RECHT OP EEN COLLEGEVRIJE WEEK VOOR TENTAMENWEEK.
8. REACTIE VAN EXAMENCOMMISSIE BINNEN ZES WEKEN (BEHALVE IN DE ZOMERVAKANTIE).
9. RECHT OP BEROEP TEGEN BESLISSING EXAMENCOMMISSIE.
10. GOED ONDERWIJS!

EMAIL: STUDENTENRAAD@FSW.VU.NL
WEBSITE: WWW.FSW.VU.NL/STUDENTENRAAD

**FSW
Studenten
Raad**

Dien je klachten in!

De 10 rechten van de student zijn bij de meeste studenten inmiddels bekend. Vooral het recht 'tentamenresultaten binnen twintig werkdagen bekend' valt bij velen van jullie in de smaak. De studentenraad heeft veel klachten ontvangen met betrekking tot dit recht. Wij willen jullie daarvoor bedanken! Het is namelijk van belang dat wij op de hoogte worden gehouden van het al dan niet naleven van de 10 rechten. Zo heeft de studentenraad vorig jaar met behulp van de klachten het 'herinneringssysteem' weten te bewerkstelligen bij het faculteitsbestuur. Dit systeem moet de docenten bij het naderen van de twintigste werkdag herinneren aan het feit dat ze de tentamenresultaten bekend moeten worden. Echter, door de vele klachten denken wij dat het niet werkt. In februari zullen wij daarom alle vakken langsgaan en kijken bij hoeveel vakken de tentamencijfers te laat zijn aangeleverd. Wij zullen dan pleiten voor een boetesysteem. Het faculteitsbestuur heeft al laten weten dat het positief staat tegenover het inventariseren van de te laat aangeleverde cijfers en ziet de ernst van het probleem in. Wij roepen jullie dan ook op om een klacht bij ons in te dienen als een docent de tentamenresultaten niet binnen twintig werkdagen vrijgeeft.

Nieuwe webrubriek 'Naast je studie'

Als studentenraad hebben wij gemerkt dat veel FSW-studenten er behoefte aan hebben om naast hun studie meer te doen aan de faculteit of VU-breed. Maar veel studenten weten niet wat ze precies kunnen doen en met wie ze daarvoor contact moeten opnemen. Daarom zijn we de afgelopen periode bezig geweest met het project 'Naast je studie'. Dit project resulteerde in een nieuwe webrubriek op de FSW-website genaamd 'Naast je studie' waarop wij een overzicht bieden van de mogelijkheden. De lijst is onderverdeeld in vier subgroepen: onderwijsgerelateerde mogelijkheden, functies met vergoeding, betaalde bijbanen en vrijwillige functies. Elke subgroep is uitgesplitst in functies binnen FSW en functies VU-breed, maar de nadruk ligt op de mogelijkheden binnen FSW. Onder 'functies met vergoeding VU-breed' valt bijvoorbeeld de mogelijkheid om de IDEE-week te organiseren, en onder 'vrijwillige functies binnen FSW' de mogelijkheid om plaats te nemen in een EOS-commissie. Op de site lichten we iedere mogelijkheid kort toe en we geven een link voor verdere informatie of contact. Heb je interesse, kijk dan op www.fsw.vu.nl/student bij 'Naast je studie' voor de mogelijkheden!

BERICHTEN UIT HET METROPOLITAN

Een semester studeren in Italië, Zuid-Afrika of Canada...?

Het kan allemaal als je studeert aan de Faculteit Sociale Wetenschappen. De VU wil alle studenten tijdens hun studie een internationale ervaring laten opdoen. Het International Office FSW is daarom druk bezig met het geven van voorlichting over de mogelijkheden van studeren in het buitenland.

Mogelijkheden

De meeste studenten plannen een buitenlandverblijf in de profileringsruimte, in het eerste semester van het derde studiejaar. Je vult deze ruimte dan in met vakken van een buitenlandse universiteit. Voor een studie in het buitenland kun je het best gebruik maken van een uitwisselingsprogramma. Als uitwisselingsstudent kun je studeren bij een partnerinstelling, oftewel een onderwijsinstelling waarmee de faculteit een samenwerkingsovereenkomst heeft. De faculteit heeft 44 samenwerkingsovereenkomsten met instellingen binnen en buiten Europa. Zo kan je onder andere een semester in Italië, Zuid-Afrika of Canada studeren.

Voorlichtingsbijeenkomsten

De interesse voor studeren in het buitenland is groot. De VU wil-weg-dag in oktober en de jaarlijkse voorlichtingsbijeenkomst 'Studeren in het buitenland' van het International Office FSW in december trokken veel studenten. In december bleken veel van hen al druk bezig te zijn met de voorbereiding en ze stelden goede vragen. Verder vertelde Deborah van Unen over haar buitenlandervaring in Barce-

lona, het verschil tussen de Spaanse en Nederlandse onderwijssysteem en het belang van de beheersing van de Spaanse taal. Michelle Zonneveld vertelde over haar studie-ervaring in Finland en liet zien hoe leuk en interessant studeren in een Scandinavisch land is.

Meer weten?

Meer informatie over de mogelijkheden om een semester in het buitenland te studeren vind je op de website van het International Office: www.fsw.vu.nl/StudieBuitenland. Of stel je vragen per e-mail (international@fsw.vu.nl) of tijdens de inloopsprekuren (dinsdag en donderdag 10.00-12.00 en woensdag 14.00-16.00).

Wil je in het studiejaar 2010-2011 in het buitenland studeren? Let dan goed op de aanmeldingsdeadlines:

- Maandag 22 februari 2010 voor buiten Europa (exclusief Turkije)
- Maandag 22 maart 2010 voor binnen Europa (inclusief Turkije)
- Maandag 19 april voor de restplaatsen

Profileren

Je kunt je profileringsruimte ook invullen met een minor, keuzevakken of een stage. Meer weten? Kijk dan op www.fsw.vu.nl/profileringsruimte.

Haal een Honours-bul

Als je hoge cijfers haalt, eerstejaars bent en zin hebt om buiten je eigen vakgebied te kijken, dan kun je je aanmelden voor het VU Honours Programme. Tijdens het tweede en derde jaar van je bachelor volg je dan speciale sociaalwetenschappelijke en inter-

disciplinaire vakken voor in totaal 30 extra studiepunten. Bij je afstuderen ontvang je een Bachelor Honours Degree.

Het VU Honours Programme is sterk internationaal gericht. Daarom zijn alle colleges in het Engels. In de interdisciplinaire vakken kun je bovendien meerdere internationale gastdocenten verwachten. De colleges zijn 's avonds gepland zodat je je reguliere colleges ook gewoon kunt volgen. De groepjes zijn klein, om genoeg ruimte te hebben voor vragen en discussie. Er wordt van je verwacht dat je actief meedoet, presentaties geeft en papers schrijft.

Ben je geïnteresseerd? Kijk voor meer informatie op: www.fsw.vu.nl/student > Bacheloropleidingen > Honours programme.

Taal bijspijkeren

482 eerstejaars FSW-studenten namen in het najaar 2009 deel aan de taaltoets Nederlands. 17% van hen scoorde 'laag', wat inhoudt dat zij een bijspijkercursus Nederlands aangeboden krijgen.

In kader van hetzelfde taalbeleid van de VU is de taalbeugel ontwikkeld. 'Dit kan niet door de Taalbeugel!' Het is een instrument dat docenten kunnen gebruiken om studenten te wijzen op onverzorgd taalgebruik in werkstukken en e-mails. Er zijn rode stickers die hiervoor gebruikt kunnen worden (met bijbehorende flyer vol verbetertips).

SOCIALE AGENDA

UITDAGINGEN EN KANSEN VAN MIGRATIE

Maandag 15 februari, 18:00 uur

Lezing en discussie over de gevolgen van migratie wereldwijd. Te gast is geograaf Richard Black. Hij is directeur van the School of Global studies in Sussex en gespecialiseerd in internationale migratie.

Locatie: Auditorium VU hoofdgebouw

Toegang: gratis, aanmelden gewenst.

Voor meer info en aanmelding zie: www.sid-nl.org.

EUROPEAN DREAMS

Dinsdag 23 februari, 19:30-02.00 uur

Europa suf? Dacht het niet! Kom naar European Dreams en beleef een insirerende feestavond rondom het thema Europa. Leuke, onverwachte en eigenaardige aspecten van Europa komen langs in debatten, interviews, improvisatietheater, korte films, vette muziek en de 'European DreamTeam Battle', een wervelende quiz tussen verschillende studentenculturen. Met onder andere de journalist Jelle Brandt Corstius, uptempo rockers Mala Vita en de dampende hiphop act Flinke Namen.

Locatie: Melkweg, Amsterdam

Toegang: € 5,00

MIND THE GAP #1

Dinsdag 23 februari, 20:30 uur

Mind the Gap is de nieuwe maandelijkse internationale actualiteitenrubriek van De Balie. In februari ligt de focus op één van de grootste internationale bedreigingen van het moment: de ontwikkelingen in Pakistan. Op welke manier zijn Afghanistan, Pakistan en Kashmir verbonden? Zal Pakistan uiteen vallen? En hoe veilig zijn de Pakistaanse kernwapens?

Locatie: De Balie

Toegang: € 7,00

FSW LOOPBAANWEEK

Maandag 1 – vrijdag 5 maart

Wil je weten waar je terecht kunt komen met je studie? Of ben je benieuwd hoe je je kwaliteiten kunt inzetten voor

een glorieuze toekomst? In de eerste week van maart organiseren de faculteit en EOS allerlei activiteiten op het gebied van loopbaanoriëntatie. Met bedrijvenbezoeken, workshops en coaching.

Locatie: VU

Voor meer info zie: www.fsw.vu.nl/loopbaanweek.

BOEKPRESENTATIE LICHT EN SCHADUW

Maandag 1 maart

1 maart aanstaande verschijnt het boek Licht en schaduw; vijftien vrouwen over leven en overleven. Het bevat de levensverhalen van vijftien Nederlandse vrouwen van wie het grootste deel uit andere landen komt: Iran, Irak, Turkije, Marokko en Suriname. Het andere deel is in Nederland geboren, zowel uit allochtone als autochtone ouders. Het boek wordt gepresenteerd tijdens de openingsavond van Women Inc.

Locatie: De Balie

Voor meer info zie: www.womeninc.nl.

MEET THE MASTERS!

Zaterdag 27 maart

Masteropleidingen zijn er in soorten en maten. Maar natuurlijk zoek jij de Master die naadloos aansluit bij jouw ambitieniveau. Hoe hoog dat ook is. De Masters van de VU bieden compromisloze kwaliteit, op alle vlakken. Al jaren lang. Maak kennis met de praktijk en overtuig jezelf tijdens de Masterdag op 27 maart 2010!

PEGGY LEVITT BEZOECT FSW

Maandag 12 – zondag 18 april

In de week van 12 - 18 april bezoekt Peggy Levitt onze faculteit als international fellow van de afdeling Sociale en Culturele Antropologie. Peggy Levitt is socioloog, schrijver en hoogleraar. Ze is verbonden aan het Department of Sociology van het Wellesley College, en is mede-voorzitter van het Transnational Studies Initiative aan de Universiteit van Harvard.

Voor meer info zie t.z.t.: www.fsw.vu.nl/agenda.

